

ЧИСЛА

11 рече Іоуо Мойсейові в Синайському степу, в соборному наметі, на первий день другого місяця, у другому році по виході із Єгипецької землі, і каже: 2Перелічіть усю громаду синів Ізрайлевих, по поколіннях їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, усіх музкого полу по головах їх. 3Од двадцяти років і старше, кожного, що зможе стояти в військовій лаві Ізраїля; перелічуйте їх по полках їх, ти з Ароном, 4І буде в вас один чоловік для кожного покоління, чоловік, що є головою в батьківському дому своїму. 5І се ймена тих, що стояти муть із вами: Від Рубена: Єлизур Шедеуренко. 6Від Симеона: Селумііль Зуришадайенко. 7Від Юди: Нахзон Аминадабенко; 8Від Іссахара: Нетанеїль Зуаренко; 9Від Зебулона: Єліаб Гелоненко; 10Від синів Йосифови: від Ефраїма: Елішама Амігуденко; від Манассе: Гамалеїль Педазуренко; 11Від Бенямина: Абидан Гидеонїенко; 12Від Дана: Ахієзер Амішадасенко; 13Від Азера: Пагіїль Окраненко; 14Від Гада: Елеасаф Дегуйленко; 15Від Нафталія: Агира Енаненко: 16Се покликані до громади, князі родів батьківських; се були голови над тисячами в Ізраїлі. 17І взяли Мойсей та Арон людей сих, що їх назвав Господь на імя. 18І всю громаду скликали вони на первий день другого місяця. І списано родоводи їх, по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен, від двадцяти років і старше, по головах їх; 19Як заповідав Іоуо Мойсейові. І так перелічив їх у Синай пустині. 20І було синів Рубена, первенця Ізрайлевого: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, по головах їх, всього музкого полу, від двадцяти років і старше, всіх, що ставали до війська, 21Перелічених з покоління Рубенового, сорок шість тисяч і п'ятьсот. 22Синів Симеонових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музкого полу, від двадцяти років і старше, всіх що ставали до війська, 23Перелічених з покоління Симеонового, п'ятьдесят дев'ять тисяч і триста. 24Синів Гадових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього

музкого полу від двадцяти років і старше, що до війська ставали, 25Перелічених з коліна Гадового, сорок шість тисяч шістьсот і п'ятьдесят. 26Синів Юдиних: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музкого полу від двадцяти років і старше, всіх що до війська ставали, 27Перелічених з покоління Юдиного, сімдесят чотири тисячі і шістьсот. 28Синів Іссахарових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музкого полу від двадцяти років і старше, що до війська ставали, 29Перелічених з покоління Іссахарового, п'ятьдесят чотири тисячі і чотиреста. 30Синів Зебулонових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музкого полу, від двадцяти років і старше, що до війська ставали, 31Перелічено з покоління Зебулонового, п'ятьдесят сім тисяч і чотиреста. 32Синів Йосифових: Синів Ефраїмових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музкого полу від двадцяти років і старше, всіх що до війська ставали, 33Перелічено з покоління Ефраїмового, сорок тисяч і п'ятьсот. 34Синів Манассеїних: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музкого полу від двадцяти років і старше, всіх що до війська ставали, 35Перелічено з покоління Манассеїнового, тридцять дві тисячі і двісті. 36Синів Беняминових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музкого полу від двадцяти років і старше, всіх що до війська ставали, 37Перелічених з покоління Беняминового, тридцять п'ять тисяч і чотири ста. 38Синів Данових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музкого полу від двадцяти років і старше, всіх що до війська ставали, 39Перелічених з покоління Данового, шістьдесят дві тисячі і сімсот. 40Синів Асерових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музкого полу від двадцяти років і старше, всіх що до війська ставали, 41Перелічених з покоління Асерового, сорок одна тисяча і

ЧИСЛА

пятьсот. 42Синів Нафталієвих: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, від двадцяти років і старше, всіх що до війська ставали, 43Перелічених з покоління Нафталієвого, пятьдесят три тисячі і чотиреста. 44Се перелічені, що їх попере-лічували Мойсей та Арон та князі Ізраїльські, що їх було дванадцять чоловіка: були вони кожний за батьківський дім свій. 45Так перелічено синів Ізраїлевих по батьківських домах їх від двадцяти років і старше, всіх що до війська Ізраїльського ставали. 46І було всіх перелічених шістьсот три тисячі і пятьсот пятьдесят. 47Левітів же по батьківському поколінню не перелічувано між ними. 48Сказав бо Іоуо Мойсейові: 49Тільки Левієве покоління не подаси до переписі, і не лічити меш їх між синами Ізраїлевими, 50А мусиш поставити Левітів над храминою свідчення і над усім знаряддєм її і над усім, що до неї належить. Носити муть вони храмину і все знарядде її, і будуть вони на послугу при ній, і отаборяться навкруги храмини. 51І як треба буде нести храмину, нехай підносять її Левіти; а як треба зупинитись храмині, становити муть її Левіти. Хто ж чужий наблизиться до неї, тому буде смерть. 52І стануть табором сини Ізраїлеві, кожний у своєму таборі, і кожний під своїм прапором, по полках своїх. 53Левіти ж мусять отаборитись навкруги храмини свідчення, щоб не загорівся гнів мій на громаду синів Ізраїлевих, і будуть Левіти на чатах при храмині свідчення. 54І вчинили сини Ізраїлеві все; як заповідав Іоуо Мойсейові, так вчинили вони.

2І рече Іоуо Мойсейові й Аронові: 2Кожний із синів Ізраїлевих отабориться під прапором своїм, під знамям батьківського дому свого. Навпроти соборного намету, навкруги його стануть табором. 3На схід соньця стануть: Прапор табору Юдиного, по полках своїх, і князь синів Юдиних Нахзон Аминадабенко; 4І полки його й перелічені його сїмдесять чотири тисячі і шістьсот. 5А коло його стане: Покоління Іссахарове, і князь синів Іссахарових Нетанеїль Зуаренко; 6І

полки його й перелічені його пятьдесят чотири тисячі і чотири ста. 7Покоління Зебулонове, і князь синів Зебулонових Єліаб Гелоненко; 8І полки його і перелічені його пятьдесят сїм тисяч і чотиреста. 9Всіх перелічених в таборі Юдиному сто вісімдесять шість тисяч і чотиреста по полках їх; перші рушати муть вони. 10На полудні стануть: Прапор табору Рубенового, по полках своїх; 11І князь синів Рубенових Єлизур Шедеуренко, полки його і перелічені його сорок шість тисяч і пятьсот. 12А поруч його стане покоління Симеонове; 13І князь синів Симеонових Селуміїль Зуришадаєнко; полки його і перелічені його пятьдесят девять тисяч і триста. 14Потім покоління Гадове; і князь синів Гадових Єлеасаф Дегуйленко; 15І полки його і перелічені його, сорок пять тисяч і шістьсот і пятьдесят. 16Усіх перелічених у таборі Рубена сто пятьдесят одна тисяча і чотиреста і пятьдесят по полках їх. Другими вже наступати муть. 17А соборний намет рушати ме вкупі з табором Левітським, в середині табору; як отаборились, так і рушати муть вони; кожне на місці своєму під прапорами своїми. 18На захід соньця стане прапор Ефраїмів по полках їх; і князь синів Ефраїмових Елішама Амігуденко; 19І полки його і перелічені його сорок тисяч і пятьсот. 20А поруч його стане покоління Манасеїне, і князь синів Манасеїних Гамалеїль Педазуренко. 21І полки його і перелічені його трийцять дві тисячі і двісті. 22Потім покоління Беняминове, і князь синів Беняминових Абидан Гидеонієнко; 23І полки його і перелічені його трийцять пять тисяч і чотиреста. 24Усіх перелічених в таборі Ефраїмовому сто вісім тисяч і сто по полках їх. 25На півночі стане прапор табору Данового по полкам їх, і князь синів Данових Ахієзер Амішадаєнко; 26І полки його і перелічені його шістьдесять дві тисячі і сїмсот. 27А поруч його стане: покоління Ассерове, і князь синів Ассерових Пагіїль Окраєнко; 28І полки його й перелічені його сорок і одна тисяча і пятьсот. 29І покоління Нефталієве, і князь синів Нефталієвих Агира Енаненко; 30І полки його й

ЧИСЛА

перелічені його пятьдесят три тисячі і чотириста. 31Усіх перелічених в Дановому таборі сто пятьдесят сім тисяч і шістьсот по полках їх. Останніми вже рушати муть. 32Се перелічені сини Ізрайлеві по батьківських домах їх. Усіх перелічених у таборах по полках їх було шістьсот три тисячі і пятьсот пятьдесят. 33Левітів же не перелічувано між синами Ізрайлевими, як заповідав Іоуо Мойсейові. 34І чинили сини Ізрайлеві все, що заповідав Іоуо Мойсейові: так отаборувались по прапорах своїх, і так рушали у похід кожний по родинах своїх і по батьківських домах своїх.

3А се постань Аронова та Мойсейова, як розмовляв Іоуо із Мойсейом на Синай горі. 2І се ймена синів Аронових: Надаб, первенець, та Абігуй, Елеазар та Ітамар. 3Се ймена синів Аронових, помазаних съвященників, висъвячених, щоб служили съвященну службу. 4І померли Надаб та Абігуй перед Іоуом, як принесли чужий огонь перед Іоуом в Синайському степу, дітей же в їх не було. І були съвященниками Елеазар та Ітамар перед лицем Арона, батька свого. 5І рече Іоуо Мойсейові: 6Нехай приступить покоління Левієве, та й поставиш їх перед Ароном съвященником, щоб usługували вони йому. 7І нехай вони дбають про все, що йому треба, йому й усій громаді в соборному наметі, щоб служити службу в съвятині. 8І будуть доглядати знадібья в соборному наметі та стерегти синів Ізраїля, щоб відправляли службу в храміні. 9І віддаси Левітів Аронові й синам його; зовсім віддані йому будуть вони зміж синів Ізрайлевих. 10Арона ж і синів його поставиш до съвященничої служби; коли ж чужениця який приступить, передати його смерті. 11І рече Іоуо Мойсейові: 12Се я сам узяв Левітів зміж синів Ізрайлевих замість усіх первенців, що їх приводить мати між синами Ізрайлевими, і будуть Левіти моїми. 13Мій бо всякий первенець: Того дня, як повбивав я усі первеньці в Египецькій землі, присъвятити я собі всі первенці в Ізраїлі, від людини до скотини; мені будуть вони, мені Іоуові. 14І рече Іоуо Мойсейові в

Синайському степу: 15Перелічи сини Левієві по батьківських домах їх, по родинах їх. Увесь музкий пол їх мусиш перелічити; від одномісячного немовлятка й старше перелічиш їх. 16І перелічив їх Мойсей по слову Іоуові, як він заповідав. 17І були сі сини Левієві по йменах своїх: Герзон і Кегат і Мерарій. 18І се ймена синів Герсона по родинах їх: Лібній і Семій. 19А сини Кегата по родинах їх: Амрам та Ізгар, Геброн та Узеліль. 20А сини Мерари по родинах їх: Махлій та Мушій. Се родини Левієві, по батьківських домах їх. 21Від Герсона: родина Лабніїв і родина Семіїв; се родина Герсоніїв. 22Перелічених їх по лічбі всього музкого полу, від одномісячного немовлятка і старше перелічених їх, сім тисяч і пятьсот. 23Родини Герсоніїв отаборились за храминою, на захід сонця. 24А князь батьківського дому в Герсоніїв був Елясаф Лаелянко. 25І мали доглядати Герсонії в соборному наметі: храмину й намет і покриттє його і завісу коло входу в соборний намет, 26І завісу в дворі і завісу при вході до двора, що навкруги храмини й жертівника і посторонків його на всю потріб їх. 27А від Кегата родина Амраміїв і родина Ізгаріїв і родина Геброніїв і родина Узелііїв. Се родина Кегатіїв. 28По лічбі всього музкого полу, від одного місяця і старше, вісім тисяч шістьсот, що були сторожі коло съвятині. 29Родини синів Кегата отаборились з полуденного боку храмини. 30А князь батьківського дому в родині Кегатіїв був Елізафал Узієленко. 31А доглядали вони: скриню й стола і съвітільника і жертівників і посудини в съвятині, що були для служби, і завіси і всього, що треба робити. 32А князь над князями Левітів Елеазар, син Арона съвященника; він був доглядачем над тими, що були на сторожі коло съвятині. 33Від Мерарія: родина Махеліїв і родина Мушіїв; се родини Мераріїв. 34І перелічених їх по лічбі всього музкого полу, від одного місяця і старше: шість тисяч і двісті. 35А князь батьківського дому в родині Мераріїв був Зуріель Абіхайлієнко. Стояли вони табором на північному боці храмини. 36А мали

ЧИСЛА

доглядати сини Мерарія: Дошок храмини і засовів її і стовпів її і підніжків її, і всієї посудини і всякої служби при них; 371 стовпів навкруги двора і підніжків їх і приколків їх і мотузів їх. 38А ті, що спереду храмини, проти сходу, перед соборним наметом на схід сонця отаборились, були Мойсей та Арон та сини його, що були на сторожі коло сьвятині замість синів Ізрайлевих. Коли ж сторонний чоловік наблизиться, то буде йому смерть. 39Усіх перелічених Левітів, що перелічив Мойсей з Ароном, як заповідав Іоуо, по родинах їх, всього музського полу, від одного місяця і старше, було двацять і дві тисячі. 40І рече Іоуо Мойсейові: Перелічи всі первенці музського полу в синів Ізрайлевих, від одного місяця й старше, і позлічуй імена їх. 41І мусиш узяти Левітів для мене, Іоуа, замість усіх первеньців із синів Ізрайлевих, і скотину в Левітів замість усіх перваків із скотини в синів Ізрайлевих. 42І перелічив Мойсей, як заповідав Іоуо йому, все первородне у синів Ізрайлевих. 43І було всіх первеньців музського полу, по лічбі імен, від одного місяця і старше, по переліку їх, двацять дві тисячі двісті сімдесят і три. 44І рече Іоуо Мойсейові: 45Возьми Левітів замість усіх первеньців із синів Ізрайлевих, і будуть моїми Левіти; Іоуа. 46А тих двісті сімдесят і трьох первеньців із синів Ізрайлевих, що їх більше над лічбу Левітів, мусиш викупити; 47І взяти по п'ять секлів за голову; по секлям сьвятині возьмеш, двацять гер за один секель. 48А срібло віддаси як викуп за тих, що над лічбу їх більше, Аронові та синам його. 49І взяв Мойсей викупні гроші з тих, що були на лічбу викуплених Левітами; 50За первеньців у синів Ізрайлевих узяв срібла тисячу триста шістьдесят і п'ять секлів, по секлям сьвятині. 51І віддав Мойсей викупні гроші Аронові та синам його, по слову Іоуові, як заповідав Іоуо Мойсейові.

4І рече Іоуо Мойсейові й Аронові: 2Перелічіть голови в синів Кегатових, між синами Левієвими, по родинах їх, по батьківських домах їх, 3Від трийцять років і старше аж до пятьдесяти років, усіх

спосібних до роботи, щоб робити діло при соборному наметі. 4Буде ж служба синів Кегатових коло соборного намету: носити сьвятиню сьвятинь. 5І увійдуть Арон та сини його, як треба рушати таборів, і знімуть вони закриваючу завісу і відкриють нею скриню сьвідчення; 6І положать вони на ню покривало із барсучих шкір і накинуть на неї простирало з блавату та й повсовують носила її. 7І стіл для покладного хліба застеляють обрусом з блавату та й поставлять на йому полумиски і чаші і кадильниці і збанки для жертви ливної; і повсячасний хліб буде на йому. 8І на все те накинуть покривало з кармазину і відкриють покривалом із барсукових шкір; та й повсовують носила його; 9І возьмуть плахту з блавату та й накриють сьвітільника й ляmpi його і щипці його і гасільниці його і всю посудину на олію до його, що її уживають до його. 10І обгорнуть його й усю посудину його покривалом з барсучих шкір, та й положать на носі. 11А на жертівника золотого накинуть плахту з блавату, та й укриють його покривалом із барсучих шкір і повсовують носила його. 12І возьмуть всю посудину службову, що на службу в сьвятині, та й положать її в плахту блаватову та й накриють покривалом із барсучих шкір і положать на носі. 13І виберуть попіл із жертівника та й накриють його обрусом з пурпуру, 14І положать на йому увесь посуд його, потрібний до служби на йому: кадильниці і вилка й кочерги і бризкала і все надібе до жертівника; і накриють все те покривалом з барсучих шкір, та й попросовують носила його. 15А як Арон і сини його скінчать накривати сьвятиню і всю посудину сьвятині, щоб рушити потім з табором, то прийдуть тоді синове Кегата, щоб нести, та щоб не торкнулись сьвятого та й не вмерли. Се те із соборного намету, що синове Кегата нести мають. 16Елеазар же, син Арона сьвященника, мати ме догляд над олією для сьвітільника та над кадильними пахощами, та над повсячасною жертвою хлібною, та над миром, та догляд над цілою храминою і над усім, що є в ній, над сьвятиною як і над посудиною її. 17І рече Іоуо

Мойсейові та Аронові: 18Дбати мете ви, щоб покоління родин Кегатіїв не викоренилось зміж Левітів; 19А от що чинити мете з ними, щоб жили та не померли, як приступлять до пресьвятого: Арон і сини його мусять увійти і поставити кожного з них до його служби і до тягару його; 20Та неможна їм увійти та й озирати сьвяте хоч би тільки на хвилинку, ато помруть. 21І рече Іоуо Мойсейові: 22Перелічи голови синів Герсонових по батьківських домах їх, по родинах їх; 23Від трийцяти років і старше до пятьдесять років перелічиш їх, усіх спосібних до роботи, щоб послугували в соборному наметі. 24Буде ж робота родин Герсонових, що до служби і до тягарів, така: 25Нести муть вони келіми храмини, і соборний намет, покривало його і покривало із барсучих шкір, що зверху на йому, та завісу коло входу в соборний намет, 26І опони з двора, і опону, що при вході воріт у дворі, що є кругом храмини і жертівника і мотузи до них і всяку посудину службову їх; і все, що треба зробити з ними, мусять зробити. 27По приказам Арона і синів його буде вся послуга синів Герзоніїв, чи нести муть тягарі чи робити муть яку роботу свою; і поручите їм берегти усе, що нести муть. 28Така послуга родин синів Герсоніїв при соборному наметі; а дбати муть вони про службу під доглядом Ітамара, Ароненка, сьвященника. 29Синів Мерарієвих перелічиш по родинах їх, по батьківських домах їх; 30Від трийцяти років і старше до пятьдесять років перелічиш їх, усіх, що стануть до роботи, на послугу в соборному наметі. 31І се тягарі, що їх нести мають, по службі своїй в соборному наметі: дошки храмини і засуви її і стовпи її і стояла їх. 32І стовпи в дворі всі кругом і стояла їх і прикілки їх і верівки їх, з усім знаряддєм їх і зо всією послугою їх; і розлічіть по йменам речі, що мають їх нести. 33Се послуга родин синів Мерарієвих, по всякій службі їх у соборному наметі, під надзором Ітамара Ароненка, сьвященника. 34І перелічили Мойсей та Арон та князі громадські Кегатових синів по родинах їх і по батьківських домах їх; 35Від трийцяти років і старше до пятьдесять

років, усіх спосібних до роботи, на послугу в соборному наметі. 36І було перелічених їх по родинах їх дві тисячі сімсот і пятьдесять. 37Се перелічені з родин Кегатових, всі що були на послугу при соборному наметі, що їх перелічив Мойсей та Арон, по слову Іоуові через Мойсея. 38Перелічено і синів Герсонових по родинах їх, по батьківських домах їх, 39Від трийцяти років і старше до пятьдесять років, усіх спосібних до роботи, на послугу в соборному наметі. 40І було перелічених їх по родинах їх, по батьківських домах їх, дві тисячі шістьсот і трийцять. 41Се перелічені з родин Герсонових, всі що послугували при соборному наметі, що їх перелічили Мойсей та Арон, по слову Іоуові. 42І перелічено родини в синів Мерарієвих по семьях їх, по батьківських домах їх, 43Від трийцяти років і старше до пятьдесять років, усіх спосібних до роботи, на послугу в соборному наметі. 44І було перелічених їх по родинам їх, три тисячі й двісті. 45Се перелічені з родин синів Мерарієвих, що перелічили Мойсей та Арон, по слову Іоуові через Мойсея. 46Усіх перелічених Левітів, що перелічив їх Мойсей з Ароном та з князями Ізрайлевими, по родинах їх, по батьківських домах їх, 47Від трийцяти років і старших, до пятьдесять років, усіх, що ставали на службу при соборному наметі, щоб послугу робити і носити, 48Було перелічених їх, вісім тисяч пятьсот і вісімдесять. 49Перелічено їх по слову Іоуові через Мойсея, кожного по послузі своїй і по тягарах своїх, що їх нести мають. І перелічено їх, як повелів Іоуо Мойсейові.

51 рече Іоуо Мойсейові: 2Повели синам Ізрайлевим висилати з табору всякого прокаженого й усякого з течивом і всякого, хто зробиться нечистим од мерця. 3Як чоловіка, так жінку мусите висилати геть із табору, щоб не занечистили шатрів своїх, що серед їх я витаю. 4І вчинили так сини Ізрайлеві; і стали висилати їх із табору; як приказав Іоуо Мойсейові, так і стали чинити сини Ізрайлеві. 5І рече Іоуо Мойсейові: 6Промов до синів Ізрайлевих: Коли чоловік або жінка вчинять

ЧИСЛА

який гріх проти людини, та спроневіряться тим Іоуві, і провиниться душа, 7Так покаяться мусять у грісі свому, котрим согрішили; і хто зробив кривду, мусить в повні вернути, та ще п'ятину того наддати, і тому віддати, кого скривдив. 8А коли в людини та нема родича, щоб вернути йому кривду, так нехай верне кривду Іоуві, і буде вона сьвященникові, oprіч барана жертви премирення, що буде на покуту за його. 9І буде йому всяка жертва підношення з усяких сьвятих приносів, що приносять їх сини Ізрайлеві сьвященникові. 10І все, що хто посьвятить, буде його; що хто дає сьвященникові, його буде. 11І рече Іоуо Мойсейові: 12Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Коли зверне жінка чия на бік, і спроневірється чоловікові свому, 13І зляжеться хто з нею, і буде воно втаєно від очей чоловіка її, і тайкома нечистою стала вона, та нема сьвідка проти неї, а самої не поймано на вчинку; 14Та ревнивий дух схопить його, і буде він ревнувати на жінку, як вона опоганилась; або зійде на його дух ревнивий, і стане він ревнувати на жінку свою, а вона не опоганилась; 15То приведе чоловік той жінку до сьвященника, і принесе приніс її задля неї, десятину ефи ячмінної муки; не наливати ме олії на неї і не класти ме ладану; бо се приніс за ревнуванне, хлібний приніс на спомин, що нагадує провину. 16І скаже їй приступити сьвященник, і поставить її перед Іоуом. 17І возьме сьвященник води сьвятої в посудину глиняну; та возьме сьвященник пороху, що на долівці в храміні, та й вкине його в воду. 18І поставить сьвященник жінку перед Іоуом, і відкриє голову жінці, і положить на руки її хлібний приніс поминальний; се приніс за ревнуванне; а в руці сьвященника буде гірка вода, що наводить прокляття. 19І заклинати ме сьвященник її, і казати ме жінці: Коли не лежав ніхто з тобою, і коли ти, будши за чоловіком твоїм, не спроневірилась мужові нечистою, то будь не пошкоджена від сієї води гіркої, що наводить прокляття; 20Коли ж ти, будши за чоловіком твоїм, спроневірилась і опоганила себе, і лежав з тобою хто oprіч чоловіка

твого, 21І заклене жінку сьвященник клятбою прокляття, і промовить сьвященник до жінки: І нехай зробить Іоуо проклятою і злорікою тебе серед люду твого, і нехай допустить, щоб опало лоно твоє і опух живіт твій. 22І ся вода, що наводить прокляття, увійде в утробу твою, щоб твій живіт опух і щоб лоно твоє опало. І скаже жінка: Амін, амін*! 23І запише прокляття сі сьвященник у книзі, та й змиє їх водою гіркою; 24І дасть він жінці напитись гіркої води, що наводить прокляття, щоб увійшла вода в неї для гіркості. 25І возьме сьвященник із руки в жінки приніс за ревнуванне, і похитувати ме сим даром перед Іоуом, і принесе його до жертівника. 26І возьме сьвященник жменю із приносу, як частку на спомин та й пустить з димом на жертівнику; а потім дасть жінці води напитись. 27А як дасть їй води напитись, то станеться, коли опоганилась вона і спроневіралась чоловікові свому, так вода, що наводить прокляття, увійде в неї для гіркості, і опухне живіт в неї, та й опадє лоно в неї; і стане жінка проклятою між людом своїм. 28А коли жінка не опоганила себе, а чиста вона, так буде непошкоджена і зачне насінне. 29Се закон про ревнуванне: Як жінка, будши за мужем своїм, зверне на бік і опоганить себе, 30Або коли обійме чоловіка ревнивий дух, і ревнує він на жінку свою, і ставляє жінку перед Іоуом, так сповнить над нею сьвященник увесь той закон. 31І проститься чоловікові провину його, а жінка нести ме на собі гріх свій.

6І рече Іоуо Мойсейові: 2Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Коли чоловік чи жінка захоче присьвятити себе шлюбом назарейським, щоб відлучившись віддатись Іоуві, 3Од вина й трунку запиваючого мусить здержуватись: оцту винного й оцту трункового не пити ме; і жадного соку виноградного не пити ме, і не їсти ме ні сьвіжого ні сушеного винограду. 4По ввесь час назарейства свого не їсти ме нічого, що зроблено з винограду, чи воно із зерен, чи з лушпиння. 5По ввесь час шлюбу його назарейського бритва нехай не торкається

ЧИСЛА

голови його; покіль не мине час той, що він відлучився для Іоуа, сьвятим буде він; нехай запустить волосся на голові своїй. 6По ввесь час, як відлучиться він для Іоуа, до жадного трупа не приступати ме. 7Задля батька свого або матері своєї, задля брата свого або сестри своєї, коли помре хто з них, нехай не опоганює себе; бо посьвяченне Бога його на голові його. 8По всі дні назарейства свого він присьвячений Іоуові. 9І коли хто вмре, несподівано, при йому, і він опоганив посьвят голови своєї, так мусить остригти голову собі в день очищення свого; сегого дня остриже її. 10А восьмого дня подасть дві горлиці чи двоє голубенят сьвященникові, коло входу в соборний намет. 11І принесе сьвященник одно як жертву за гріх, а друге на всепаленне, і спокутує його за те, що опоганив себе коло мерця; і осьвятить голову йому того ж дня. 12І почне він знов дні свого відлучення назарейського Іоуові, та й принесе ягня однолітне в жертву за провину; попередні ж дні пішли марно, бо опоганений посьвят його назарейський. 13І се закон про назарея: Того дня, як сповниться час відлучення його, приведуть його до входу в соборний намет. 14І принесе він жертву свою Іоуові: однолітне ягня без скази на всепаленне, та однолітню ягничку без скази на жертву за гріх; і барана одного без скази на жертву мирну, 15І кошик опрісноків: коржів із пшеничної муки, замішаної на олії, та палениць незаквашених, помазаних олією; а вкупі з ними і хлібну і ливну жертву свою. 16І приведе їх сьвященник перед Іоуа, і принесе його жертву за гріх і всепаленне його. 17А барана принесе як жертву мирну Іоуові вкупі з кошиком опрісноків, і принесе сьвященник хлібну і ливну жертву його. 18І остриже назарей коло входу в соборний намет голову назарейства свого, і возьме волоссе з голови назарейства свого та й положить на вогонь, що під жертвою мирною. 19І возьме сьвященник лопатку варену з барана, і колача прісного одного з кошика, і паленицю прісну одну, та й положить на руки назареєві, послі, як остриже назарейство своє, 20Та й принесе їх

сьвященник в жертву гойдану перед Іоуом; се буде сьвяте сьвященникові з грудиною жертви гойданої і з лопаткою жертви підношеної. А після сього можна назареєві вино пити. 21Се закон про назарея, що робить обітницю, і про приноси його Іоуові за назарейство своє, опріч того, на що спромога його. По обітниці своїй, яку шлюбав, так чинити ме по закону назарейства свого. 22І рече Іоуо Мойсейові: 23Промов до Арона й до синів його й скажи: Так будете благословляти синів Ізрайлевих; мовлячи їм: 24Іоуо благослови тебе, і хорони тебе! 25Іоуо нехай сьвітить лицем своїм над тобою, та милує тебе! 26Нехай оберне Іоуо лице своє на тебе і дасть тобі впокій! 27І так нехай звивають імя моє на Ізраїля, і я благословити му їх.

7І було се того дня як скінчив Мойсей ставити храмину, і помазав її та й осьвятити її, і всю посудину її, і жертівника і всю посудину його, і як він помазав і осьвятити їх; 2То прийшли князі Ізрайлеві, голови батьківських домів їх, що були князями покоління, і начальниками перелічених, 3І принесли приноси свої перед Іоуа: шість критих возів і дванадцять волів, один віз на два князі, та один віл за кожного з них, і привели їх перед храмину. 4І рече Іоуо Мойсейові: 5Возьми їх від них, і будуть вони на службу в соборному наметі, і передай їх Левітам, кожному, що годиться по службі його. 6І взяв Мойсей вози й волів та й оддав їх Левітам. 7Два вози і чотири воли віддав синам Герсоновим, дивлючись по їх послужі, 8А чотири вози і вісім волів оддав синам Мерарієвим, дивлючись по їх послужі під доглядом Ітамара, сина Арона, сьвященника. 9Синам же Кегатовим не дав нічого; вони бо робили послугу коло сьвятині, - на плечах носили її. 10І приносили князі посьвятні дари жертівника того дня, як помазано його; і принесли князі дари свої перед жертівником. 11І рече Іоуо Мойсейові: Щодня приносити ме один князь приноси свої на осьвяченне жертівника. 12І той, що приніс першого дня свій приніс, був Нахзон Аминадабенко, з покоління Юдиного. 13А

ЧИСЛА

приніс його був: один полумисок срібний, сто трийцять секлів вагою, кубок срібний в сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, як жертва хлібна; 14Одна чаша, десять секлів золота вагою, повна кадила; 15Один молодий бик, один баран, одно ягня однолітне, на всепаленне; 16Один козел на жертву за гріх; 17А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят однолітків пятеро. Се був приніс Нахзона Аминадабенка. 18На другий день приносив жертву князь синів Иссахарових, Нетанеїль Зуаренко. 19А жертва його була: один полумисок срібний, сто і трийцять секлів вагою, один кубок срібний, сімдесять секлів вагою, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, як хлібна жертва; 20Чаша одна, десять секлів золота вагою, повна кадила; 21Молодий бик один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне; 22Козел один на жертву за гріх; 23А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітніх пятеро. Се був приніс Нетанеїла Зуаренка. 24На третій день князь синів Зебулонових, Єліаб Гелоненко. 25А приніс його такий: один полумисок срібний вагою сто і трийцять секлів, один срібний кубок вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидви повні муки пшеничної, замішаної на олії, на жертву хлібну; 26Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила; 27Молодий бик один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне; 28Козел один на жертву за гріх; 29А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се був приніс Єліаба Гелоненка. 30На четвертий день князь синів Рубенових, Єлизур Шедеуренко. 31А приніс його був: один полумисок срібний, вагою сто трийцять секлів, один кубок срібний, вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну; 32Чаша одна, вагою десять секлів золота, повна кадила; 33Бичок один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне; 34Козел один на жертву за

гріх; 35А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Єлизура Шедеуренка. 36На пятый день князь синів Симеонових, Селуміїль Зуришадаенко. 37А приніс його був такий: один полумисок срібний вагою сто трийцять секлів, один кубок срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну; 38Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила; 39Бичок один, баран один, ягня однолітне одно на всепаленне; 40Козел один на жертву за гріх; 41А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Селуміїла Зуришадаенка. 42На шестий день князь у синів Гадових, Єлеасаф Дегуйленко. 43А приніс його такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів, кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну; 44Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила; 45Бичок один, баран один, ягня однолітне одно на всепаленне; 46Козеня одно на гріхожертву; 47А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Єлеасафа Дегуйленка. 48На семий день князь синів Ефраїмових, Елішама Амігуденко. 49А приніс його такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів, кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну; 50Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила; 51Бичок один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне. 52Козел один на жертву за гріх; 53А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Елішама Амігуденка. 54На восьмий день князь синів Манассеїних Гамалеїль Педазуренко. 55А приніс його такий: полумисок срібний вагою сто трийцять секлів, кубок один вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву

ЧИСЛА

хлібну; 56 Чаша одна вагою десять секлів золота повна ладину. 57 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно про всепаленне; 58 Козел один про жертву за гріх; 59 А про жертву мирну волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро! Се приніс Гамалеїла Педазуренка. 60 На девятий день князь синів Беняминових, Абидан Гидеонієнко. 61 А приніс його такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів, кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну; 62 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила; 63 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне; 64 Козел один про жертву за гріх; 65 А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Абидана Гидеонієнка. 66 На десятый день князь синів Данових, Ахіезер Амішадаєнко. 67 А приніс його був такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів, кубок срібний один вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну; 68 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила; 69 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно про всепаленне, 70 Козел один про жертву за гріх; 71 А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Ахіезера Амішадаєнка. 72 На одинадцятий день князь синів Ассерових Пагіїль Окраненко. 73 А приніс його був такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів; кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну; 74 Чаша одна вагою десять секлів золота; повна кадила. 75 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно про всепаленне; 76 Козел один про жертву за гріх; 77 А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Паліїла Окраненка. 78 На дванадцятий день князь синів Нафталієвих Агири Енаненка. 79 А приніс його був

такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів; кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну; 80 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила; 81 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно про всепаленне. 82 Козел один про жертву за гріх; 83 А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приношенне Агири Енаненка. 84 Се дари на посьвят жертівника, в день його помазання від князів Ізраїля: полумисків срібних дванадцять, кубків срібних дванадцять, чаш золотих дванадцять; 85 Вагою сто трийцять секлів кожен полумисок срібний і сімдесять секлів кожен кубок. Увесь посуд срібний вагою дві тисячі й чотири ста секлів, по секлеві сьвятині. 86 Чаш золотих дванадцять, повних кадила, по десять секлів кожна чаша, по секлеві сьвятині; всього золота в чашах сто двацять секлів. 87 Усієї буйної скотини про всепаленне було: дванадцять бичків; дванадцять баранів, дванадцять ягнят перволітків, а до них хлібні дари; дванадцять козлів про жертву за гріх. 88 А всієї буйної скотини на жертву мирну було двацять і чотири бичків; крім того шістьдесят баранів, шістьдесят козлів, і шістьдесят ягнят перволітків. Се посьвятні дари жертівника в день помазання його. 89 І як увійшов Мойсей у громадянський намет розмовляти з ним, так почув голос, що промовляв до його з віка, що на скрині сьвідчення, і спроміж обох херувимів: і промовляв до його.

81 рече Іоуо Мойсейові: 2 Промов до Арона й скажи йому: Як засьвічуєш лампи, так на передньому боці сьвітільника мусять сьвітити сім ламп. 3 І чинив так Арон: на передньому боці сьвітільника засьвічував лампи, як заповідав Іоуо Мойсейові. 4 А сьвітільник був такої роботи: кована робота із золота; і держало його і квітки його, все було кованої роботи; по взорцеві, що Іоуо показав його Мойсейові, так і зроблено сьвітільника. 5 І рече Іоуо Мойсейові: 6 Возьми Левітів зміж синів Ізраїля та й очисти

ЧИСЛА

їх. 7Та ось що мусиш вчинити з ними, щоб їх очистити: покропи їх водою очищаючою гріхи, і нехай обголять вони бритвою все тіло своє, і повипирають одіж свою та й очистяться. 8І нехай візьмуть вони бичка і хлібні дари до його; муку пшеничну перемішану з олією; а бичка другого візьмеш про жертву за гріх. 9І приведеш Левітів перед соборний намет і скличеш усю громаду синів Ізрайлевих. 10І скажеш приступити Левітам перед Іоуа, і покладуть сини Ізрайлеві руки свої на Левітів. 11Арон же посвятить Левітів перед Іоуом від синів Ізрайлевих, щоб відправляли службу Іоуові. 12А Левіти покладуть руки свої на голову бичкам; і принесеш одного в жертву за гріх, а другого на всепаленне Іоуові, щоб відправити покуту за Левітів. 13І поставиш Левітів перед Ароном і перед синами його, і посвятиш їх Іоуові; 14І повилічуеш Левітів зміж Ізраїля, щоб мої були Левіти. 15Та й увійдуть після сього Левіти на служення в соборний намет. Так очистиш їх, і посвятиш їх. 16Бо оддано їх у власність мені з між синів Ізрайлевих; замість всього, що приведе мати, замість всіх первородніх синів Ізрайлевих, взяв я їх собі. 17Моє бо все первородне між синами Ізрайлевими, і людина і скотина. Того дня, як я повбивав усіх первеньців у землі Єгипецькій присвятив я їх собі. 18І взяв я Левітів замість усіх первеньців між синами Ізрайлевими; 19Та й оддав я Левітів Аронові й синам його як підданих із між синів Ізрайлевих, щоб вони послуговували при службі синів Ізраїля в соборному наметі, та щоб відправляли покуту за синів Ізрайлевих, щоб на синів Ізрайлевих не постигла кара за те, як би приступили сини Ізрайлеві до святині. 20І Мойсей та Арон та громада синів Ізрайлевих вчинили так з Левітами; все, що заповідав Іоуо про Левітів, вчинили так з ними сини Ізрайлеві. 21І очистились Левіти, і повипирали одіж свою, і посвятив їх Арон перед Іоуом, і відправив Арон покуту за них про очищення їх. 22І після того увійшли Левіти в соборний намет, щоб послуговувати перед Ароном і перед синами його. Як заповідав Іоуо Мойсейові про Левітів, так і вчинили

з ними. 23І рече Іоуо Мойсейові: 24Се закон про Левітів: від двадцять п'ять років і старше мусять вони ставати до служби в соборному наметі, 25А від п'ятидесять літ можна вертатись їм із служби, і можна їм не служити більш; може він помагати братті своїй при соборному наметі, щоб доглядати всього; но служби не робити ме. Так мусиш чинити з Левітами, що до служби їх.

9І рече Іоуо Мойсейові в Синайському степу, в другому році по виході із землі Єгипецької, у першому місяці: 2Нехай святкують сини Ізрайлеві в назначений час паску. 3На чотирнайцятий день місяця сього, між двома вечорами, святкувати муть вони; по всім установам її і по всім приписам її мусите святкувати її. 4І промовив Мойсей до синів Ізрайлевих, щоб святкували паску. 5І святкували вони паску на чотирнайцятий день першого місяця, між двома вечорами, у Синайському степу; як заповідав Іоуо Мойсейові, так і чинили сини Ізрайлеві. 6Та були такі люде, що опоганились від трупа людського, і не можна їм було святкувати паски в той день; і приступили вони в той день перед Мойсея та перед Арона. 7І сказали сі люде до його: Ми нечисті від людського трупа; чому не вільно нам приносити дари Іоуові серед синів Ізрайлевих у назначений час? 8І каже до них Мойсей: Пождіть, я послухаю, що повелить Іоуо задля вас. 9І розмовляв Іоуо з Мойсейом кажучи: 10Промов до синів Ізрайлевих і скажи: Коли хто з вас буде нечистий від трупа, чи буде в далекій дорозі, так усе таки мусить святкувати паску Іоуові. 11У другому місяці, на чотирнайцятий день, між двома вечорам, святкувати муть її; з опрісноками й гіркими зіллями їсти муть її. 12Нічого не зоставляти муть із неї до ранку, і кісток не ломити муть у їй; по всім установам паски святкувати муть її. 13Чоловік же чистий і що не в дорозі, а занедбав святкувати паску, викорениться душа його зміж людей його; бо не приніс жертви Іоуові у назначений час; чоловік той нести ме свій гріх. 14А коли пробуває в вас

ЧИСЛА

приходень і хоче сьвяткувати паску Іоуові, то нехай сьвяткує по установам паски і по приписам її. Установа буде одна про вас, і про приходня, і про землянина. 15Того ж дня, як поставлено храмину, вкривала хмара храмину намету сьвідчення; і звечора була вона над храминою наче поломя аж до ранку. 16Так було щоразу: хмара вкривала її за дня, а наче поломя в ночі. 17І як піднялась хмара над наметом, рушали в дорогу сини Ізрайлеві; на тому ж місці, де хмара спускалась, там отаборувались Ізрайлеві сини. 18По слову Іоуові рушали в дорогу сини Ізрайлеві, і по слову Іоуові отаборувались; по всі дні як зоставалась хмара над храминою, стояли вони табором. 19І як хмара стояла довгий час над храминою, тоді відправляли сини Ізрайлеві службу Господеві й не рушали в дорогу. 20І тоді ж стояла хмара тільки кілька день над храминою: - по слову Іоуові ставали табором вони, і по слову Іоуові рушали дальше. 21І бувало, що зоставалась хмара з вечора до ранку, а враньці піднялась хмара, тоді рушали вони в дорогу; або один день і одну ніч, і хмара піднялась, то рушали вони дальше; 22Або два дні, або місяць, або й довше; як зоставалась хмара над храминою спочиваючи над нею, то стояли сини Ізрайлеві табором і не пускались в дорогу; а як піднялась вона, в гору, тоді йшли в дорогу. 23По слову Іоуові становились вони станом, і по слову Іоуові рушали дальше; пильнували вони служби Іоуа по слову Іоуові через Мойсея.

10І рече Іоуо Мойсейові: 2Зроби собі дві срібні труби; кованої роботи зробиш їх, і будуть вони тобі на те, щоб скликати громаду і щоб рушити табором. 3І як затрублять у них, то збереться до тебе вся громада коло входу в соборний намет. 4Як же тільки в одну затрублять, так позбираються до тебе князі, тисяцькі Ізраїля. 5А затрубите на тривогу, так почнуть рушати табори, що стоять на схід соньця; 6А затрубите на тривогу вдруге, так рушати муть табори, що стоять на полудні: як рушати муть вони, мусять трубити. 7А як треба зібрати громаду,

трубити мете, тільки ж не на тривогу. 8Трубити муть же в труби сини Арона, сьвященники. І буде се вам установою віковичньою в роди ваші. 9А як пійдете на війну в землі вашій проти ворога, що тіснить вас, так затрубите в труби на тривогу; і погадається про вас перед Іоуом, Богом вашим, і вирятуєтесь від ворогів ваших. 10І в день радощів ваших і в празники ваші, і в новонастанню місяця вашого, трубити мете в труби при всепаленнях ваших і при ваших жертвах мирних; і се буде нагадувати вас перед Богом вашим. Я Іоуо, Бог ваш. 11І було на другий рік, другого місяця, на двацятий день, що знялась у гору хмара з храмини сьвідчення. 12І сини Ізрайлеві рушили чергою у Синайському степу; і спустилась хмара в Паран-степу. 13І рушили табором по первий раз по слову Іоуові через Мойсея. 14І йшов наперед прапор табору синів Юди, по полкам їх; а над військом його був Нахзон Аминадабенко. 15А над військом покоління синів Іссахарових був Нетанеїль Зуаренко; 16А над військом покоління синів Зебулонових був Єліаб Гелоненко. 17І зложено храмину, і рушили сини Герсонові і сини Мерарієві, несучи храмину. 18Рушив і прапор табору Рубена по полкам його, і над військом його був Єлизур Шедеуренко; 19А над військом покоління синів Симеонових був Селуміїл Зуришадаєнко; 20А над військом синів покоління Гадового був Єлеасаф Дегуйленко; 21Рушили й Кегатії, що несли сьвятиню; попередні ж ставляли храмину перш нім ті прийшли. 22І прапор табору синів Ефраїмових рушив по полках їх, і над військом їх був Елішама Амігуденко. 23А над військом покоління синів Манассевих був Гамалеїль Педазуренко; 24А над військом покоління синів Беняминових був Абидан Гидеоненко. 25Рушив потім прапор табору синів Данових, що був задньою сторожею усім таборам, по полках їх, і над військом його був Ахієзер Амішадаєнко; 26А над військом покоління синів Ассерових був Пагіїль Окраненко; 27А над військом покоління синів Нафталієвих був Агира Енаненко. 28Такою чергою рушали сини

ЧИСЛА

Ізрайлеві по полках своїх; і рушили вони в дорогу. 29І каже Мойсей Гобабові, синові Регуїла, Мидіянина, що був тестьом Мойсейові: Ми простуємо до того місця, що про його казав Іоуо: Оддам його вам. Ходи з нами, і добро зробимо тобі; бо Іоуо обіцяв добро Ізрайлеві. 30І каже він йому: Не піду я з вами, а в землю мою і до родини моєї піду; 31І каже він: Не покидай же нас: ти бо знаєш, де нам ставати табором в степу; і будеш ти нам очима. 32І станеться, як пійдеш із нами, і Іоуо вчинить нам добро, то й ми вчинимо добро тобі. 33І пустились вони в дорогу від гори Іоуа, і відійшли на три дні ходи, і скриня завіту Іоуа йшла три дні ходи перед ними, щоб знайти місця для їх відпочинку; 34А хмара Іоуа була над ними в день, як рушали вони табором. 35І як піднімали з місця скриню, так промовляв Мойсей: Встань, Іоуе, і розсиплються вороги твої, і ненавидники твої розбіжуться від лица твого. 36А як остановлялась вона, тоді промовляв: Вертайся, Іоуе, до незлічених тисячей Ізраїля!

11І сталося що люде нарікали так, що опротивіло Іоуові; і як почув Іоуо наріканне, запалав гнів його, і спихнув огонь між ними, і став пожирати кінець табору. 2І заголосили люде до Мойсея, і благав Мойсей Іоуа, та й потахла пожежа. 3І назвали те врочище Табера*, бо палало між ними поломя Іоуа. 4І почав мішаний народ, що був між ними, придумувати забаганки, та й сини Ізраїля плакали: Хто знов, мовляли, годувати ме нас м'ясивом? 5Памятаємо рибу, що за дармо їли в Єгипті, огірки й динї, пір і цибулю й часник; 6А тепер прагне душа наша; нема нічоґісінько, сама тільки манна перед очима нашими. 7А манна була наче насіння коріяндрове, а барва її як бделіон. 8Блукали люде та й збірала її й мололи в жорнах, або товкли в ступах; і варили її в горшках, та й пекли з неї балабушки; а смаком була вона, як смак у макуха. 9І як падала роса на табір у ночі, то падала на його й манна. 10І як почув Мойсей людей, що плачуть по семах своїх, кожне коло входу до свого шатра, і вельми запалав гнів Іоуа, то стало

тяжко Мойсейові. 11І промовив Мойсей до Іоуа: Про що зробив єси горе слугі твому? І чом не знайшов я ласки перед лицем твоїм, що ваготу всього народу сего навалив єси на мене? 12Хиба ж я почав увесь народ той, або породив його, що ти промовив до мене: Неси його на лонї твому, як нянька носить дитя; неси його в землю, що клятьбою обіцяв її батькам їх? 13Звідки взяти мені м'ясива, щоб нагодувати увесь оцей люд? бо з плачем приступають вони до мене, говорячи: Дай нам м'ясива їсти! 14Не в моту мені одному нести люд сей; бо за важко на мене. 15І коли так чиниш зо мною, так уже, коли знайшов я ласку перед лицем твоїм, лучче погуби мене, і нехай не бачу горя більше. 16І рече Іоуо Мойсейові: Склич мені сімдесять чоловіка із старшини в Ізраїля, про котрих знаєш, що вони старші між народом і проводорі його, і приведи їх до соборного намету, щоб вони стояли там з тобою. 17І зйду я і поговоримо там з тобою, і возьму від духа, що на тобі, та й возложу на них, щоб несли з тобою тягар народу, та щоб не одному тобі нести його. 18А людям скажи: Осьвятіться на завтра, так і їсти мете м'ясиво; плакали бо ви в слухи Іоуові, говорячи: Хто дасть нам їсти м'ясиво? Та ж нам добре було в Єгипті; і дасть вам Іоуо м'ясива, і їсти мете. 19Не один день їсти мете, і не два дні, і не пять день, і не десять день, і не двацять день. 20А цілий місяць, аж покіль вертати меться і опротивіє вам; ви бо гордували Іоуом, що посеред вас, і плакали перед ним, нарікаючи: Чого се вийшли ми з Єгипту? 21І сказав Мойсей: Народу, що між ним обертаюсь, шістьдесять тисяч піхоти, а ти промовив: Дам їм м'ясива, щоб їли цілий місяць. 22Хиба дрібну й буйну скотину повбивати, щоб стало для них? Або хиба забрати всю рибу, щоб стала для них? 23І рече Іоуо Мойсейові: Хиба ж за мала рука в Іоуа? Оце ж побачиш, чи справдиться слово моє, чи ні. 24І вийшов Мойсей, і промовив до люду слова Іоуа, і зібрав сімдесять чоловіка із старших народу і поставив їх навкруги намету. 25І зійшов Іоуо у хмарі, і промовив до його, і взяв від духа,

що був на йому, і положив на сімдесять чоловіків старших. І сталось, як дух спустився на них, так стали вони пророкували; та опісля перестали. 26 Два ж чоловіки остались в таборі: один на імя Ельдад, а другий на імя Медад. І спустивсь на них дух, були вони записані, та не виходили до намету, і стали вони пророкувати в таборі. 27 І прибіг якийсь молодик, та й розказав Мойсейові кажучи: Ельдад і Медад пророкують у таборі. 28 І відказав Йозуа Нуненко, що вслуговував Мойсейові з малку, і каже до Мойсея: Добродію мій, заборони їм. 29 І каже йому Мойсей: Чого ти ревнуєш за мене? Нехай би ввесь люд Іоуа зробивсь пророками, і щоб Іоуа послав на них духа свого. 30 І вернувся Мойсей до табору, він і старші мужі Ізрайлеві. 31 І повіяло вітром від Іоуа, і нанесло перепелиць від моря, і накидало їх у табір, на день ходи в один бік і на день ходи в другий, навкруги табору до двох локтів поверх землі. 32 І вийшли люди, і збирали перепелиці увесь той день і всю ніч, і ввесь день другий; хто мало назбирав, у того було десять гомерів; і розложили їх собі про запас округи табору. 33 Ще ж було м'ясо між зубами їх, ще не з'їли його, а гнів Іоуа запалав на людей, і вдарив Іоуа їх тяжким помором. 34 І назвали врочище те Киброт-Гаттаава*; бо там поховано людей, що були ласі. 35 Од Киброт-Гаттаави рушив люд до Газероту; і зупинились вони в Газероті.

12 Миряма ж та Арон нарікали на Мойсея за молодицю Кушицьку, що взяв її: бо Кушицьку молодицю взяв він для себе. 2 І мовляли вони: Хиба ж тільки до Мойсея промовляв Іоуа? Хиба ж і не до нас так само промовляв він? І почув се Іоуа. 3 А Мойсей та був собі вельми тихий чоловік понад усі люде, що були на землі. 4 І промовив Іоуа нараз до Мойсея, до Арона, і до Мирями: Ідїть, ви троє, у соборний намет. 5 І зійшов Іоуа у хмарному стовпі, та й став коло входу в намет, і покликав Арона і Миряму; і вийшли вони обоє. 6 І рече: Ось вислухайте слова мої: Коли єсть пророк між вами, так се я, Іоуа, у видінню йому відкриваюсь, ві сні

говорю з ним. 7 Не такий слуга мій Мойсей. Він вірний в цілім домі моїм; 8 Устами до уст розмовляю з ним, не у видінню, і не в загадках, а образ Іоуа бачить він. Як же не боялись ви говорити проти Мойсея, проти слуги мого? 9 І запалав гнів Іоуа проти них; і відійшов він. 10 І відступила хмара від соборного намету; Миряма ж несподівано зробилась прокаженною, біла мов сніг. І обернувся Арон до Мирями, аж бачить вона прокажена. 11 І каже Арон до Мойсея: Ой лихо, добродію мій! Не лічи нам за гріх те, що по дурному вчинили ми, і за те, чим провинили. 12 Нехай вже не буде вона така, наче тая мертва дитина, що в неї тіло, як вийде з материної утроби, до половини зогнило! 13 І кликав Мойсей до Іоуа, говорячи: Ой, Боже, молю тебе, приверни їй здоровля! 14 І рече Іоуа Мойсейові: А коли б отець її та плюнув їй у вічі, хиба ж би вона не була осоромлена на сім день? Нехай зачинять її на сім день за табором, а потім можуть прийняти її до себе. 15 І зачинено її за табором на сім день, і не рушав люд в дорогу, аж як прилучено Миряму. 16 Потім рушив люд од Газерота та й отаборивсь у Паран степу.

13 І рече Іоуа Мойсейові: 2 Пішли людей на розглядини в Канаан землю, що дам її синам Ізрайлевим; по одному чоловікові з батьківських поколінь їх пошлете їх, кожного князя спроміж їх. 3 І послав їх Мойсей із Паран степу, по слову Іоуові, саміх таких людей що були голови в синів Ізрайлевих. 4 А се ймення їх: Від покоління Рубенового, Шамуа Сакурєнко; 5 Від покоління Симеонового, Шафат Хорієнко; 6 Від покоління Юдиного, Калєб Єфунєнко; 7 Від покоління Іссахарового, Ігаль, син Йосифа; 8 Від покоління Ефраїмового, Гозей Нунєнко; 9 Від покоління Беняминового, Пальтій Рафуєнко; 10 Від покоління Зебулонового, Гаддієль Содієнко; 11 Від покоління Йосифового, роду Манасеевого, Гаддій Сузієнко; 12 Від покоління Данового, Аммієль Гемалієнко; 13 Від покоління Ассєрового, Сефур Михайлєнко; 14 Від покоління Нефталієвого, Нагбій Вафсієнко; 15 Від покоління Гадового,

ЧИСЛА

Геуель Махізенко. 16Се імення мужів громадських, що їх післав Мойсей розгледіти землю. Гозейю ж Нуненка назвав Мойсей Йозуа. 17І післав їх Мойсей розгледіти Канаан землю, кажучи їм: Ідіте сюди на полудне, та й зійдете на гору. 18І подивитесь на землю, яка вона; і люд, що живе в їй, чи міцний, чи слабовитий, малий, чи великий; 19І яка земля та, де вони живуть, добра, чи зла, і які міста, що в їх живуть вони, табори, чи утвержені міста? 20І яка земля: родюща вона, чи скуповата; чи є по їй дерево, чи нема? І будьте сьміливі, та принесіть з плоду землі. А був тоді саме час, що дозрів виноград. 21І пішли вони, розгледіли землю від Зин степу до Регобу, як йти до Гамату. 22І повернули на полудне, і дійшли до Геброну, а там Ахіман, Сесай і Тальмай, діти Енакові. Геброн же збудовано за сім років перед Зоаном в Египті. 23І дійшли до Єсколь долини, і зрізали там вітку з однією гроною ягод, та й несли її два на жердці, також і гранати і смокви. 24Урочище те названо Єсколь* долиною через виноград, що зрізали там сини Ізрайлеві. 25І вернулись вони після розглядин під кінець сорока днів; 26І йдучи прийшли до Мойсея та Арона, до всієї громади синів Ізрайлевих, у Паран степу, до Кадесу; і принесли вістку їм і всій громаді і показали їм плоди землі. 27І оповідали йому кажучи: Прийшли ми в землю, де ти послав нас, і справді: тече вона молоком та медом, і се плоди її. 28Тільки що потужен люд, що живе в тій землі, і утвержені міста вельми великі; та й Енакових дітей бачили ми там. 29Амалик живе в землі полуденній, а Гетії, і Євузії, і Аморії живуть по горах, а Канаанії живуть над морем і здовж берегів Іорданських. 30І втихомирив Калєб людей, що противились Мойсейові, та й промовив: Пійдемо таки та й займем її, стане бо сили в нас впокорити її. 31Ті ж чоловіки, що з ним ходили у гори, мовляли: Не буде в нас сили увійти між сіх людей, вони бо сильніші, як ми. 32І рознесли вони між синами Ізрайлевими недобрі вісти про землю, що розглядували самі, мовляючи: Земля, що нею проходили ми, щоб розвідати, така

земля, що жере осадників своїх, і ввесь люд, що ми бачили серед неї, се люде великого росту. 33І бачили ми там велетнів, синів Енакових, з роду велетнів; і самим нам здавалось, наче ми тая сараньча, і такими ж були в очах їх.

14І піднялась уся громада і зняла галас, і плакали люде всю ту ніч. 2І нарікали на Мойсея та на Арона всі сини Ізрайлеві, і мовляла до них вся громада: Ой, бодай би ми були померли в Египецькій землі, або коли б погибли в тій пустині. 3І про що веде нас Іоуа у цю землю? Щоб полягти від меча, та щоб жінки наші і діти наші зробилися здобичею? Хиба ж не лучче нам, вернути в Египет? 4І мовляли одно одному: Виберемо собі голову над нами, та й вернемось в Египет? 5І впали Мойсей та Арон на лиця свої ниць перед усією громадою синів Ізрайлевих. 6А Йозуа Нуненко та Калєб Єфуненко, вони із тих, що ходили на розглядини в ту країну, пороздирали на собі одіж, 7І промовили вони до всієї громади синів Ізрайлевих: Земля, що нею переходили ми, щоб розвідати, земля тая дуже, дуже добра. 8Коли до нас милость Іоуа, так приведе нас він в цю землю, та й дасть нам її, земля ж ся тече молоком та медом. 9Тільки проти Іоуа не бунтуйтеся; і не лякайтесь людей в тій країні; бо вони будуть хлібом про нас. Защити в них не стало, а Іоуа із нами; не лякайтесь їх! 10І сказала вся громада, щоб каміннем побити їх. Тоді обявилась слава Іоуа в соборному наметі перед усіма синами Ізрайлевими. 11І рече Іоуа Мойсейові. А докіль ще буде зневажати мене сей люд, і докіль ще не мати муть вони віри мені на всі знамена що я сотворив їх між ними? 12Вдарю на них мором і вигублю їх; і зроблю тебе народом, більшим і потужнішим як вони. 13І промовив Мойсей до Іоуа: Почують се Египтяне; бо потугою твоєю випровадив єси люд сей зміж них; 14І скажуть осадникам сієї країни, вони ж чули, що ти, Іоуе, посеред люду свого, що тебе, Іоуе, око в око бачять вони, та що хмара твоя стоїть над ними, і в хмаряному стовпі ти сам ідеш поперед ними за дня, в стовпі поломяному в

ЧИСЛА

ночі. 15А вбеш ти люд сей, як одного чоловіка, тоді й говорити муть народи, що чували про славу твою, кажучи: 16Тому повбивав Іоуо їх у степу, що не здолів привести люд сей в ту землю, що про неї клявся їм. 17Нехай же оце возвеличиться сила твоя, Господе, як обітував еси словами: 18Іоуо повільний до гніву і великий милостю, прощає провину й переступи, хоч не вважає безвинним винуватого, карає провину батьківську на сиnah у третьому й четвертому коліні. 19Прости ж провину люду сього по великому милосердю твому, так як простив еси людові сьому від Єгипту аж досі! 20І рече Іоуо: Прощаю по слову твому. 21Но все таки, так існо, як я живий, сповниться вся земля славою Іоуа; 22Всі ж люде ті, що вбачали славу мою і знамення мої, що я сотворив їх у Єгипті і в степу, і спокушували мене десять раз і не слухали голосу мого, 23Вони не побачать землі, що про неї клявсь я батькам їх, всі, що зневажили мене, не бачити муть її. 24Но слугу мого Калеба, в котрого дух инший, і котрий пійшов за мною, приведу в землю, до якої сам він ходив, і внаслідуює її насінне його. 25Амаликії ж та Канаанії живуть у долині; завтра обернітесь і рушайте в степ по дорозі до Червоного моря. 26І рече Іоуо Мойсейові й Аронові: 27Як довго терпіти мені сю ледачу громаду, що нарікає на мене? Чув я наріканне синів Ізраїля, котрим дорікають мені. 28Скажи їм: Як жив я, мовить Іоуо: як мовляли ви в слухи мені, так і зроблю з вами. 29В пустині сій поляжуть ваші трупи, всі перелічені ваші по всій вашій лічбі, од двацяти років і старше, що нарікали на мене. 30Опріч Калеба Єфуненка та Йозуї Нуненка не увійдете ви в землю, котру оддати вам на оселю я, піднявши руку мою, клявсь: приведу вас у неї. 31Діточок же ваших, про котрих ви мовляли, що здобичею вони будуть, їх приведу туди, нехай пізнають землю, котрою ви гордували. 32Ви ж поляжете трупом в сьому степу; 33А діти ваші будуть попасати в пустині сорок років і носити блудування ваші, покіль не поляжете всі трупом у степу. 34По лічбі сорока днів, що ходили

ви в землю на розвідини, ви понесете кару за гріхи ваші сорок років, один рік за один день, щоб ви зрозуміли, що се значить, як я одвернусь від вас. 35Сам я, Іоуо, говорю і зроблю так з ледачою сією громадою, що встала проти мене! У степу сьому вони погинуть і помруть. 36І чоловіки, що посилав їх Мойсей на розвідини в ту землю, і що вернувшись, рознесли погану поголоску про сю землю, і довели цілу громаду до нарікання на мене. 37Ті мужі, що рознесли погану поголоску про землю, померли від пошесті перед Іоуом. 38Но Йозуа Нуненко та Калеб Єфуненко zostались живими із тих чоловіків, що ходили на провідки землі. 39І як промовив Мойсей слова ті до всіх синів Ізраїлевих, то сумували люде вельми. 40І вставши вранці, щоб зійти на верховини гір, казали: Ось ми ту і рушимо до того місця, про яке казав Іоуо; бо ми провинили. 41І каже Мойсей: Чого ви хочете переступити слово Іоуові? Не вдасться бо вам! 42Не рушайте в гори, бо нема Іоуа між вами; а то побють вас вороги ваші; 43Бо там Амелекії та Канаанії перед вами, і поляжете від меча їх. Ви одвернулись від Іоуа; тому не буде Іоуо з вами. 44Та з'осьмілились вони підняти на гірській верховини; тільки скриня завіту Іоуові і Мойсей не рушили із табору. І зійшли з гори Амалікії та Канаанії, що жили на тих горах, та й побили їх, і загнали аж до Горми.

15І рече Іоуо Мойсейові: 2Промов до синів Ізраїля і скажи їм: Як прийдете у землю оселі вашої, що дам вам, 3І приносити мете огню жертву Іоуові, жертву всепалення чи то жертву заколення, щоб сповнити обітницю, чи добровільні дари у празники ваші, щоб закурити Іоуові любі пахощі з буйної чи з дрібної скотини: 4Так мусить той, хто приносить Іоуові приношення своє, як хлібну жертву принести: десятину ефи муки пшеничної, змішаної з четвертиною гіна олії, 5А як ливну жертву принесеш до жертви всепалення чи то заколення, на кожну вівцю одного гіна вина. 6Або при барані принесеш три десятин ефи муки пшеничної,

ЧИСЛА

змішаної з третиною гіна олії; 7А як ливну жертву подаси третину гіна вина; любі пахощі Іоуові. 8А як принесеш бичка на жертву всепалення, чи на жертву заколення, щоб сповнити обітницю, чи на жертву мирну Іоуові, 9Так нехай приносять до бичка як хлібну жертву: три десятин ефи муки пшеничної, змішаної з половиною гіна олії; 10А як жертву ливну принесеш половину гіна вина: пахощі любі Іоуові. 11Так будуть робити при кожному приношенню вола чи барана чи із овець, чи з кіз; 12Дивлючись по лічбі, скільки жертвуєте, робити мете так, при кожному приношенню по лічбі їх. 13Всякий землянин мусить чинити се приносячи огню жертву любих пахощів Іоуові. 14А коли пробуває в вас чужоземець, чи хто б то ні був між вами, в родах ваших, і приносить огню жертву любих пахощів Іоуові, то нехай і він так робить, як ви робите. 15Що до громади, то установа одна про вас і про приходня, що між вами пробуває; установа віковичня в роди ваші: як ви, так і приходень буде перед Іоуом. 16Закон один і одно право буде для вас і для приходня, що пробуває між вами. 17І рече Іоуо до Мойсея: 18Промов до синів Ізрайлевих, і скажи їм: Як прийдете в землю, що в неї сам я приведу вас, 19Так починаючи їсти хліб з тієї землі, мусите принести жертву Іоуові: 20Як первоплід з тіста вашого принесете колача на жертву возношення; як жертву з току принесете його. 21Від першого тіста вашого мусите давати Іоуові жертву возношення в роди ваші. 22А коли незнавши согрішите, і не сповните всі заповіді сі, що промовив Іоуо до Мойсея, 23І не сповните все те, що вам повелів Іоуо через Мойсея, з того часу, як дав Іоуо заповіді, і потім у родах ваших, 24То вчините ось що: Коли за очима в громади, через помилку станеться, тоді мусить уся громада привести бичка на всепаленне про любі Іоуові пахощі, з дарами його хлібними і ливними, по установі, і одного козла на жертву за гріх. 25І відпокутує съвященник за всю громаду синів Ізрайлевих, і проститься їм; бо через помилку стався гріх сей, а вони подали свій принос, огню

жертву Іоуові, і принесли перед Іоуом свою жертву за гріх, за помилку свою. 26І проститься всій громаді синів Ізрайлевих, і приходневі, що пробуває між ними; бо ввесь люд провинив помилкою. 27А коли одна яка душа согрішить помилкою, так мусить вона принести козу перволітку на жертву за гріх. 28І відпокутує съвященник за душу, що помилкою провинила, согрішивши ненарочно перед Іоуом, і буде вона спокутована і проститься їй. 29Для землянина між синами Ізрайлевими і для приходня, що пробуває між ними, закон один мусить бути в вас про того, хто помилився. 30Но та душа, що піднявши руку кому що заподіє, чи він землянин, чи з приходнів, наругався він з Іоуа; і викоренити мусять сю душу із серед люду, 31Бо зневажив він слово Іоуа і зломив заповідь його; викорениться душа тая; гріх її на їй. 32І як були сини Ізрайлеві в пустині, так знайшли чоловіка, що збирав дрова в субітній день. 33І взяли його ті, що знайшли, як він збирав дрова, та й привели до Мойсея і до Арона і до всієї громади. 34Та й віддали його під сторожу; бо не знати було, що з ним чинити. 35І сказав Мойсей: Вмерти мусить чоловік сей; нехай закидає його каміннем вся громада за табором. 36І вивела його вся громада за табір, та й закидала каміннем, і погиб він, як повелів Іоуо Мойсейові. 37І рече Іоуо до Мойсея: 38Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм, щоб робили собі кутаси на кінцях верхньої одежі своєї в родах їх, і щоб причіпили до кутасів одежі шнурок з блавату. 39І будуть вам кутаси на те, щоб ви, бачивши їх, згадували про всі заповіді Іоуа, і сповняли їх, і щоб ви не подавались за серцем і очима вашими, що поривають вас до блудування; 40Щоб ви памятали і сповняли всі заповіді мої й були съвятими в Бога вашого. Я Іоуо, Бог ваш, що вивів вас із Єгипецької землі, щоб вам бути Богом. Я Іоуо, Бог ваш.

16Уперся Кораг, син Ізгара, сина Кегаа, сина Левієвого, а з ним Датан та Абірам Елїабенки та Он Пелетієнко, сини Рубенові, 2Та й встали вони проти Мойсея, і з ними двісті пятьдесят чоловіка із синів

ЧИСЛА

Ізраїля, князі громадські, покликані до ради громадської люде знамениті. 3І зіб-
рались вони проти Мойсея та Арона, і
промовили до них: Годї вам! Бо ж уся
громада съвята і Господь серед неї. Чого
ж ви пнетесь високо над громадою Гос-
подньою? 4Почувши те Мойсей упав на
лице своє. 5І промовив він до Корага й
усієї роти його, і каже: Завтра сповістить
Господь, хто його і хто съвятий, щоб до-
пустити його до себе; кого він вибрав,
того допустить до себе. 6Так учинїть: Не-
хай возьме з собою кадильниці Кораг і
вся громада його, 7І завтра положїть у їх
жару, і положїть на йому кадило перед
Господом; і нехай буде так: той чоловік,
що вибере його Господь, нехай буде
съвятим. Буде з вас, Левієві сини! 8І про-
мовив Мойсей до Корага: Слухайте ж,
сини Левієві! 9Хиба мало вам, що Бог Із-
раїлів вилучив вас із громади Ізраїля,
щоб вам можна приблизитись до його,
щоб вам можна послугувати в храминї
Господній та стояти перед громадою по-
слугуючи їй, 10Що удостоїв тебе і всіх
братів твоїх, синів Левієвих з тобою, при-
близитись до його? А вам ще й съвщен-
ства захотїлось! 11Тим і повстали ви, ти
і вся рота твоя проти Іоуа; бо що таке
Арон, що ви нарікаєте на його? 12І піс-
лав Мойсей, щоб покликати Датана та
Абірама Елїабенків, та вони сказали: Не
пійдемо на гору! 13Хиба мало того, що
ти вивів нас із землі текущої молоком та
медом, щоб поморити нас в степу; ти хо-
чеш іще й царювати над нами? 14І ні в
землю, текущу молоком та медом не
привів еси нас, ні дав нам у наслідде
поля й виноградники! Хочеш людям сим
очі виколити? Не підемо! 15І розлюти-
вся вельми Мойсей, і сказав до Іоуа: Не
повертайсь до приносів їх! Ні одного
осла не взяв я від них і не заподїяв зла
ні одному з них. 16І сказав Мойсей до Ко-
рага: Ти і вся твоя громада, станьте ви
завтра перед Іоуом, ти сам і вони і
Арон. 17І нехай кожен візьме кадиль-
ницю свою і накладе у її кадила, і нехай
принесе кожен свою кадильницю перед
Іоуом, двісті і пятьдесят кадильниць; і
ти і Арон, кожен кадильницю свою. 18І
взяли вони кожен кадильницю свою, і

понакладали в них жару, і понасипували
в них кадила; та й приступили до входу в
соборний намет, і Мойсей та Арон. 19І
скликав Кораг проти них усю громаду до
входу в соборний намет. 20І показаласть
слава Іоуа перед всією громадою. І
промовив Іоуо до Мойсея та Арона
слова: 21Вилучтесь із між громади сієї, і
погублю їх в одну мить ока. 22І впали
вони ниць на лица свої і сказали: Боже,
ти Боже духів усякого тіла! Один чоловік
согрішив, а гнів би твій мав бути на всю
громаду? 23І рече Іоуо Мойсе-
йові: 24Промов до громади і скажи: Відс-
тупїть геть навкруги від наметів Корага,
Датана й Абірама. 25І встав Мойсей, і
пійшов до Датана й Абірама, і пішли за
ним старші мужі Ізраїля. 26І промовив
він до громади кажучи: Відступїте ж від
наметів сих безбожних людей, і не тор-
кайте нічого їх, щоб не погинути вам у
всіх гріхах їх. 27І відступили вони геть
навкруги від храмини Корага, Датана та
Абірама. А Датан та Абірам, вийшовши
стояли коло входу в намети свої з жін-
ками своїми й дітьми своїми і з немовля-
тами своїми. 28І сказав Мойсей: По тому
зрозумієте ви, що Іоуо післав мене сот-
ворити всі діла сі, та що не по своїй волї
вчинив я се: 29Коли вони помруть, як всі
люде вмирають, і постигне їх така кара
як всіх людей, то не послав мене
Іоуо; 30Коли ж нечуване диво сотворить
Іоуо, і роззявить земля уста свої та й про-
ковтне їх і все, що їх, і пїйдуть живими під
землю, тоді пізнаєте, що сі люде споне-
віряли Іоуом. 31І сталося, що як він скінь-
чив промовляти сі слова, 32Розступи-
лась земля під ними, і роззявила земля
уста свої та й проглинула їх самих і домі-
вки їх і всіх людей, що були в Корага, і
все майно. 33І провалились вони, і все
що було їх, живими під землю, і покрила
їх земля, і погинули вони спромїж гро-
мади. 34І ввесь Ізраїль, що був навкруги
них, кинувсь навтеки, на зойк їх: казали
бо вони: Коли б і нас не проглинула зе-
мля! 35І вийшов огонь від Іоуа, і пожер
двісті чоловіка, що поприносили ка-
дила. 36І рече Іоуо Мойсейові: 37Скажи
Елеазарові Ароненкові, съвщенникові,
щоб повигрїбав кадильницї із пожарища;

ЧИСЛА

і нехай порозкидає жар, вони бо посвячені. 38Із кадильниць тих чоловіків, що согрішили, нехай пороблють із них тонкі бляхи, щоб ними покрити жертівника; бо принесли вони їх перед Іоуа, і тому стали вони посвяченими; і будуть вони знаменням синам Ізрайлевим. 39І взяв Елеазар, сьвященник, кадильниці мідяні, що принесли погорівші, і пороспліскувано їх, щоб покрити жертівника, 40На спомин синам Ізрайлевим, щоб ніхто чужий, хто не з насіння Аронового, не приступав, кадити перед Іоуом, щоб із ним не сталось, як з Корагом і з його громадою, як сказав йому Іоуо через Мойсея. 41Другого ж дня, стала нарікати вся громада Ізрайлева на Мойсея й Арона, мовляючи: Ви погубили люд Іоуа! 42І сталось, як зібралась була громада проти Мойсея і Арона, так обернулись вони до соборного намету, і се вкрила його хмара і явилась слава Іоуа. 43І приступили Мойсей та Арон перед соборний намет. 44І промовив Іоуо до Мойсея кажучи: 45Підіймітьсє із серед громади сієї, так погублю їх в одну мить! І впали вони ниць на лица свої. 46І каже Мойсей до Арона: Возьми кадильницю твою, та наклади в її жару із жертівника, і насип кадила, і йди скоріш у громаду, та спокутуй їх; бо спалахнув гнів, від лица Іоуа й пійшов помір. 47І взяв Арон кадильницю, як казав Мойсей, та й метнувсь між громаду, аж се почалась морова кара між людьми. І насипав він кадила та й почав відправляти покуту за людей. 48І став він між мертвими і живими, і зупинилась морова кара. 49А було тих, що від морової пошесті погибли, чотирнайцять тисяч і сімсот, окрім тих, що померли задля Корага. 50І вернувсь Арон до Мойсея, до входу в соборний намет, і зупинилась морова пошесть.

17І рече Іоуо до Мойсея: 2Промов до синів Ізрайлевих, і візьми від них по прутіві за кожний дїм батьківський, від усіх князїв по домах батьківських їх, дванайцять прутів; імя кожного напиши на прутіві його. 3Імя ж Арона напишеш на прутіві Левія; один бо прут буде про кожну голову батьківських домів їх. 4І

покладеш їх у соборному наметі перед сьвідченням, де я бачусь із тобою. 5І процьвіте прут чоловіка того, котрого я виберу; і так втихомирю передо мною мирканне синів Ізраїля, що нарікають на вас. 6І промовив Мойсей до синів Ізрайлевих, і подали йому всі їх князі по прутіві за князя, по батьківських домах їх, дванайцять прутів; а прут Аронів був між їх прутами. 7І положив Мойсей прути перед Іоуом, в наметі сьвідчення. 8І сталось другого дня, як увійшов Мойсей у намет сьвідчення, і се, процьвів прут Аронів, з дому Левієвого: пустив він пупляшки, і зацьвів квітками, і зродив спілі микдали. 9І виніс Мойсей усі прути від лица Іоуа до всіх синів Ізрайлевих, і побачили вони, і взяли кожен прута свого. 10І рече Іоуо до Мойсея: Принеси назад прута Аронового перед сьвідченням, щоб заховати його як знамя проти синів бунтовливих: і зробиш передо мною кінець наріканню їх, та щоб не повмирали вони. 11І сповнив Мойсей усе; як заповідав йому Іоуо, так він вчинив. 12І промовили синове Ізрайлеві до Мойсея, кажучи: Дивись, ми пропадаємо, ми гинемо, всі ми згинемо! 13Хто тільки приступить до храмини Іоуа, вмирає; чи не всім же нам прийдеться померти?

18І промовив Іоуо до Арона: Ти сам і сини твої й батьківський дїм твій з тобою мусите нести провину сьвятині; і ти сам і сини твої з тобою мусите нести провину вашого сьвященства. 2Теж і браттє твоє з покоління Левієвого, з покоління батька твого нехай приближується з тобою, щоб вони були при тобі і вслуговували тобі; ти ж і сини твої з тобою, ви служити мете перед наметом сьвідчення. 3Нехай вони роблять службу коло тебе і коло всього намету; тільки до посуду сьвятині і до жертівника нехай не приступають, щоб не померти їм, так їм як і вам. 4І будуть вони при тобі і доглядати муть соборного намету при всіх службах в наметі, чужий же не сьміє приближатись до вас. 5І будете пильнувати догляду сьвятині і догляду жертівника, щоб не було вже гніва на синів Ізраїля. 6Се я сам взяв братів ваших Левітів зміж синів

ЧИСЛА

Ізрайлевих; вам подаровано їх про Іоуа, на послугу при соборному наметі. 7Ти ж і сини твої з тобою будете пильнувати сьвященства вашого у всьому, що належить до жертівника і в середині за завісою, і так робити мете службу; вам передаю як дар службу сьвященства. Хто ж чужий приблизиться, буде переданий смерті. 8І рече Іоуо Аронові: Се передав я тобі догляд моїх жертв підношення. Від усього, що присьвячують сини Ізрайлеві, оддав я тобі і синам твоїм, задля сьвященства вашого, вічну твою частку. 9Ось що буде твоє від сьвятих посьвятів, що не прийдуть на вогонь: всі дари їх, як всі жертви хлібні, всі жертви за гріх, і всі жертви за провину, що вони приносять їх мені, як великі сьвятощі тобі вони і синам твоїм. 10У сьвятому місці їсти меш їх, ввесь музький пол їсти ме їх; сьвятим се мусить бути тобі. 11І се буде твоє: возношення дарів їх і всі жертви гойдані синів Ізрайлевих; тобі і синам твоїм і дочкам твоїм з того віддав я як вічну пайку; всякий чистий в дому твою може їх їсти. 12Все найлучче з олії і все найлучче з винограду і зерна, їх первоплоди, що приносять їх Іоуові, тобі оддав я їх. 13Первоплоди з усього, що родить земля їх, що вони подають їх Іоуові, твої будуть; всякий чистий з дому твого може їх їсти. 14Усе посьвячене в Ізраїлі твоє буде. 15Все перворідне від усякого тіла, що приносять Іоуові, людина чи із скотини, буде твоє; тільки первородне дитя мусить бути викуплене, і первак із скотини нечистої мусить бути викуплений. 16І ті, що треба їх викупити, від одного місяця будуть викупляти їх по твою цінуванню по пять секлів срібла, по секлеві сьвятині, двацять гер в йому. 17Первородного ж бика, або первородного барана чи первородного козла не давати меш викупувати; присьвячені вони. Кровю їх будеш кропити на жертівника і жир їх пускати димом в огняній жертві, про любі пахощі Іоуові. 18І м'ясиво їх буде твоїм; як грудина жертви гойданої і як права лопатка, твоє буде воно. 19Всі жертви посьвятів, що підносять їх сини Ізраїля Іоуові, оддав я тобі і синам твоїм і дочкам твоїм з тобою,

як віковичну частку; се завіт вічний про тебе й про насінне твоє з тобою. 20І рече Іоуо Аронові: У землі їх не мати меш жадного насліддя, і частки в тебе не буде між ними. Сам я частка твоя і наслідде твоє серед синів Ізрайлевих. 21І се дав я синам Левієвим замість насліддя всі десятини Ізраїля за службу, що вони служать при соборному наметі. 22І більш не приступати муть синове Ізрайлеві до соборного намету, щоб не взяти на душу гріха і не померти. 23Нехай Левіти служать службу при соборному наметі, і самі несуть гріх їх. Установа віковичня в роди ваші. А серед синів Ізрайлевих не мати муть жадного насліддя; 24Бо десятину синів Ізрайлевих, що в жертву приносять Іоуові, дав я Левітам як наслідде; тим то сказав я їм, що між синами Ізрайлевими не буде в них насліддя. 25І промовив Іоуо до Мойсея, кажучи: 26А до Левітів скажеш так: Коли берете ви від синів Ізрайлевих десятину, що дав я вам як наслідде ваше, так мусите принести жертву возношення Іоуові, десятину від десятини. 27І полічиться вам жертва возношення вашого, як зерно з току і як достаток винограднього точила. 28От же й ви мусите приносити жертву Іоуові від усіх десятин ваших, що берете їх від синів Ізраїля і давати мете від всього Аронові сьвященникові жертву возношення про Іоуа. 29Від усього, що принесуть вам, будете давати всяку жертву возношення Іоуові, посьвятити його з усього, що є найлучче. 30І казати меш їм: Коли принесете що найлучче з того, так полічиться Левітам як дохід з току і як дохід з винограднього точила. 31І можна вам їсти його в усякому місці, вам самим і домам вашим; бо се вам плата за вашу службу в соборному наметі. 32І не буде вам за те гріха, коли що найлучче з того принесете, і не зневажите посьвятів синів Ізраїля і не помрете.

19І рече Іоуо Мойсейові та Аронові: Се установа закону, що заповідав Іоуо словами: 2Скажи синам Ізрайлевим, щоб привели до тебе ялівку руду, без скази, таку що нема хиби на ній, що не було ярмо на ній; 3І віддастьте її Елеазарові

ЧИСЛА

святих, і введе він її геть перед табор, і заколють її перед ним. 4І візьме Елеазар святий крові її пальцем своїм, і покропить кровю на передній бік соборного намету сім раз. 5І сплять ялівку перед очима його: шкіру її і м'ясо її і кров її з гною її треба спалити. 6І візьме святий дерева кедрового та іссопу й кармазину та й кине в середину поломя, як палити муть ялівку. 7І випере святий одіж свою і викупає тіло своє в воді, а потім можна йому ввійти до табору; тільки ж нечистий буде святий до вечора. 8І хто палив її, мусить випрати одіж свою в воді, і викупати тіло своє в воді, і буде й він нечистим до вечора. 9І збере попіл із ялівки який чистий чоловік, і висипить його за табором на місці чистому; і буде він для громади синів Ізраїля схований про воду очищення, що буде на очищення від гріха. 10І випрати мусить, хто збірив попіл з ялівки, одіж свою, і буде до вечора нечистим. І буде синам Ізраїля і приходню, що пробуває між ними, віковичною встановою. 11Хто доторкнеться мерця, трупа якої людини, нечистий буде сім день. 12Мусить очиститись водою сією на третій день, і стане на седмий день чистим; а як не очиститься на третій день, так не буде на седмий день чистим. 13Всякий, хто доторкнеться мерця, трупа якої людини, що вмерла, і не очиститься, той опоганив храмину Іоуа; викоренитись мусить ся душа з Ізраїля. Водою очищення він не покроплений, тому він нечистий; нечистота його ще на йому. 14Се закон про людину, що вмерла в наметі: кожний хто входив в намет, і кожний хто був у наметі, нечистим буде сім день. 15І всяка одкрита посудина, на якій нема привязаної покришки, нечистою буде. 16І всякий хто в чистому полі торкнеться до вбитого мечем, чи до мерця, чи до костей чоловічих, чи до домовини, буде сім день нечистим. 17І возьмуть, про нечистого, попелу із жертви спаленої на очищення, і наллють на його води текучої в посудину. 18І візьме чистий чоловік гіссопу та й умочить у воду, та й покропить на намет і на всю посудину і на всіх людей, що там будуть, і на

того, що торкнеться до костей, чи до вбитого, чи до мерця, чи до домовини. 19І кропити ме чистий на нечистого на третій день і на седмий день; і очистить його на седмий день; і випере він одіж свою і викупає тіло своє в воді, і стане він чистим увечорі. 20Коли ж людина яка стане нечиста і не очиститься, душу таку треба викоренити спроміж громади; бо святиню Іоуа вона опоганила: водою очищення не покроплено її, нечиста вона. 21І буде се в вас установою вічною. І хто кропить очищаючою водою, мусить випрати одіж свою, і хто приторкнеться до очищаючої води, нечистим буде до вечора. 22І все, до чого приторкнеться нечистий, стане нечистим, і хто приторкнеться його, нечистим буде до вечора.

20І прийшли сини Ізраїлеві цілою громадою в степ Зин, першого місяця; і остановився народ в Кадесі; і вмерла там Миряма, і поховано її там. 2І не стало води для громади, і зібрались вони проти Мойсея і Арона. 3І сварились люде з Мойсейом і з Ароном, мовляючи: Лучче було б нам померти тоді, як померло браттє наше перед Іоуом! 4Та на що привели ви громаду Іоуа в цей степ, щоб і нам тут погинути і скотині нашій? 5І нащо ввели ви нас із Египту, щоб завести нас у се ледаче вродище? Нема ту ні землі на сїйбу, ні смоківниць, ні винограду, ні гранат, і навіть води ніде напитись. 6І пійшов Мойсей з Ароном від громади до входу в соборний намет, і впали ниць на лица свої; і явилась їм слава Іоуа. 7І промовив Іоуо до Мойсея: кажучи: 8Возьми жезло та збери громаду, ти й твій брат Арон, і покличте до скелі перед очима їх; і дасть вона вам воду свою, і виведеш їм воду із скелі, і напоїш громаду й скотину їх. 9І взяв Мойсей жезло од лица Іоуа, як він повелів йому. 10І збрали Мойсей та Арон громаду перед скелею; і рече їм: Слухайте ж, ворохобники, чи добудемо з сієї скелі воду про вас? 11І підняв Мойсей руку та й вдарив скелю жезлом своїм двічі; і потекло багачько води, і напилась громада й скотина їх. 12І рече Іоуо Мойсейові й Аронові: За

ЧИСЛА

те, що не няли ви мені віри, щоб освятити мене в очу синів Ізраїля, за те не приведете ви громади цієї в землю, що я наділив їм. 13Се води Мериви, де сварились Ізраїлеві сини з Іоуом, і він явив їм сьвятість свою. 14І післяв Мойсей послі з Кадесу до царя Едомського: Так каже твій брат Ізраїль: Ти знаєш усі ті пригоди, що стались нам: 15Як батьки наші спустились в Египет і ми жили в Египті довгий час, і що Египтяне заповідяли нам і батькам нашим. 16Тоді позвали ми до Іоуа, і він почув наш голос, і післяв ангела та й вивів нас із Египту; і се ми в Кадесі місті, що на краю займища твого. 17Дозволь же нам пройти через твою землю! Не будемо йти полями й виноградниками, і не будемо пити води з колодязів; по царській дорозі перейдемо, не будемо звертати ні на право, ні на ліво, докіль не перейдемо займища твого. 18Та відказав йому Едом: Не переходити меш в мене; ато з мечем вийду проти тебе. 19І казали йому синове Ізраїлеві: Битим шляхом ми хочемо йти; а коли воду твою пити му я, чи скотина моя, так заплачу тобі за неї; тільки ногами моїми хочу перейти, більш нічого. 20І каже: не можна щоб проходити! І вийшов Едом проти його з великим народом і з потужною рукою. 21І так не дав Едом Ізраїлеві перейти через займища свої, і звернув Ізраїль на бік від його. 22І рушили в дорогу від Кадесу, і прийшли сини Ізраїлеві, цілою громадою, до Ор гори. 23І рече Іоуо Мойсейові та Аронові під Ор-горою, на границях землі Едомової: 24Мусить прилучитись Арон до народу свого; бо не має він увійти в землю, що я віддав синам Ізраїлевим за те, що ви противились повелінню мому при водах Мериви. 25Возьми Арона та Елеазара, сина його, та й приведи їх на Ор-гору; 26І зніми з Арона одіж його та вдягни в неї Елеазара, сина його, і прилучиться Арон і вмер там. 27І вчинив Мойсей, як заповідав Іоуо. І зійшли вони на гору перед очима в усієї громади. 28І зняв Мойсей з Арона одіж його, та й одягнув у неї Елеазара, сина його. І вмер Арон на верховині Ор-гори. І спустивсь із гори Мойсей та Елеазар. І побачила вся громада, що вмер Арон, і

плакав увесь люд Ізраїльський тридцять день.

21І прочув Канааній, царь Арадський, котрого осада була на полудні, що йде Ізраїль шляхом до Атарима, і став битись з Ізраїлем і позаймав деяких із між їх у полонь. 2І зробив обітницю Ізраїль перед Іоуом кажучи: Коли справді віддаси люд сей в руки мої, так понищу гори їх до нащадку. 3І почув Іоуо голос Ізраїля, і віддав Канааніїв в руки його; і він знищив їх і гори їх. І назвали врочище те Горма*. 4І рушили дальше від Ор-гори шляхом до Червоного моря, щоб обминути Едом землю. І впав дух у людей в дорозі. 5І почали люде говорити проти Бога і проти Мойсея: Нащо вивели ви нас, щоб нам повмирати в степу? Бо нема хліба і нема води, і опротивіла нам вже тая нікчемна пожива. 6І наслав Іоуо на люд гадюки сарафи, і кусали вони людей; і много люду вимерло в Ізраїлі. 7Тоді приступили люде до Мойсея та й промовили до його: Согрішили ми, бо говорили проти Іоуа і проти тебе; благай Іоуа, щоб відняв гадюк від нас. І благав Мойсей за люд, і рече Іоуо Мойсейові: 8Зроби собі сарафа гадюку і повісь її на тику; і станеться, що як укусить кого гадюка, і він погляне на неї, то зостанеться живим. 9І зробив Мойсей гадюку мідяну, та й повісив її на тику; і сталося, що як укусила гадюка людину, і вона позирнула на мідяну гадюку, то зісталась живою. 10І рушили сини Ізраїлеві в дорогу та й отаборились в Оботі. 11І рушили дальше від Обота і стали табором в Іе-Абаримі у степу, що розкинувся перед Моабом на схід соньця. 12Звідтам рушили вони та й отаборились над потоком Серед. 13А звідтам рушили вони дальше та й отаборились по другім боці Арнона, що в степу, а виходить із займаньщини Аморіїв. Бо Арнон границя Моабова, між Моабіями і Аморіями. 14Тим то й сказано в книзі боїв Іоуа: 15Вагеб у Суфі і потоки Арнона; і злив потоків, що сягає до головного міста Ар, і тече по границі Моаба. 16А звідти рушили до Бейеру, се той колодязь, про котрого казав Іоуо сподь Мойсейові:

ЧИСЛА

Збери народ, і дам їм воду. 17Заспівав тоді Ізраїль оцю пісню: У гору вода з колодязя! Співайте про його! Колодязь той самі князі копали, дуки з народу, і сам законодавець жезлом пробивали. 18А із степу добирались даліше до Маттана. 19Із Маттана в Нахалієль, а з Нахалієля до Бамота; 20А з Бамота в долину, що на полях Моаба, до верховин гори Пізга, що стремить над дикою долиною. 21І післяв Ізраїль послі до Сигона, царя Аморійського, кажучи: 22Позволь перейти через твою землю! Не будемо звертати на поля і на виноградники, і не будемо пити води з колодязів; шляхом царським йти мемо, покіль перейдемо твої займища. 23Та не дозволив Сигон Ізраїлеві перейти через займанщину свою; і зібрав Сигон увесь люд свій, та й вийшов проти Ізраїля в степ, і прийшов у Ягаз та й почав бити на Ізраїля. 24І побив його Ізраїль гострим мечем та й заняв його землю, від Арнона до Ябока, до синів Аммонових, Аммонове бо займище було потужне. 25І взяв Ізраїль всі городи сі, і почав жити у всіх Аморійських городах, в Гесбоні та й у всіх приналежних містах. 26Бо Гесбон був город Сигона, царя Аморійського; а він бивсь із прежнім царем Моабським, і взяв усю землю його до Арнона. 27Тим же то у піснї співвають: Ой рушаймо до Гесбона, цареві Сигону город пишний будувати, мурами твердити. 28Загорілось у Гесбоні у царя Сигона, і пожер огонь високі замки над Арноном. 29Горенько тобі, Моабе! Народе Камосів! Гинеш марно, і втікають сини твої в ростіч; утікають, забувають давню свою славу, дочки ж твої в Аморія у неволі гинуть. 30Зруйновали ми осади Гесбон до Дибону, від Нофи огнем спалили села до Медеби. 31І осівсь Ізраїль у землі Аморійській. 32І післяв Мойсей на провідки в город Язер, і взяли вони приналежні оселі його, і вигнав він Аморіїв, що там були. 33І повернули вони і пійшли шляхом до Базану. І вийшов Ог, царь Базанський, проти них з усім людом своїм воювати з ними коло Едреї. 34І рече Іоуо до Мойсея: Не лякайся його; бо я віддав в руки твої його й увесь люд його; і чини

із ними те, що вчинив із Сигоном, царем Аморійським, що жив у Гесбоні. 35І побивали вони його і синів його і ввесь люд його, так що не зістався ні один живий із них, та й заняли землю його.

22І рушили сини Ізраїлеві та й отаборились на рівнині Моабській, по другім боці Йордана навпроти Ерихону. 2І побачив Балак Зипоренко усе, що заподіяв Ізраїль Аморіям. 3І боялись вельми Моабії того люду, бо багацько було його, і великий пострах пійшов між Моабіями перед синами Ізраїля. 4І казали Моабії мужам старшим Мидіянським: Тепер обість голота ся навкруги нас усе, як обідає віл траву у полі. А Балак Зипоренко був тоді царем Моабським. 5І післяв він послі до Білеама Беоренка в Петор, що над рікою Ефрат, в землі синів народа його, щоб покликати його, і велів сказати йому: Ось вийшов люд із Египецької землі; і уквив він лице землі, та й осівсь проти мене. 6Оце ж прийди та проклени мені сей люд: надто бо він потужен проти мене. Може удасться мені, що подужаю його і вижену його з країни: Знаю бо, кого ти благословиш, той благословен буде, а кого ти прокленеш, той проклятим буде. 7І пійшли старші мужі Моабські і мужі Мидіянські, з дарунками в руках за закланне. І прийшли вони до Білеама, і промовили йому слова Балакові. 8І каже він їм: Переночуйте тут сю ніч, і дам я вам відповідь, так як Іоуо мені скаже. І зістались князі Моабські в Білеама. 9І прийшов Бог до Білеама і каже: Що се в тебе за люде? 10І каже Білеам Богу: Балак Зипоренко, царь Моабській послав сказати мені: 11Се люд вийшов із Египту й уквив лице землі. Оце ж прийди, проклени його мені; може буде в мене снага битись із ним і вижену їх. 12І каже Бог Білеамові: Не треба тобі йти з ними, не треба тобі проклинати люду; бо він благословений. 13І встав Білеам уранці і сказав князям Балаковим: Ідіте в землю вашу; бо не схотів Іоуо мені дозволити йти з вами. 14І встали князі Моабські, і прийшли до Балака і кажуть: Не схотів Білеам йти з нами. 15Тоді післяв Балак ще раз князів, поважніщих, як ті, і було їх

ЧИСЛА

більше. 16І прийшли вони до Білеама і промовили до його: Так мовляє Балак Зипоренко: Нехай уже ніщо не зупиняє тебе йти до мене: 17Бо шаною великою вшаную тебе і все, що скажеш мені, вчиню; прийди ж, та заклени мені народ той! 18І відказав Білеам, і сказав слугам Балаковим: Коли б давав мені Балак будинок свій повен срібла й золота, так все таки не зміг би я переступити слова Іоуа, Бога мого, щоб вчинити чи мале чи велике. 19Тепер же зістаньтесь ту й ви на ніч, щоб довідатись мені, що скаже мені Іоуо. 20І прийшов Бог в ночі до Білеама і рече йому: Коли тебе звати прийшли люде, так заберись та йди з ними; та чинити меш тільки те, що скажу тобі. 21І встав Білеам вранці, і осідлав ослицю свою, та й рушив в дорогу із князями Моабськими. 22І запалав гнів Божий за те, що він пійшов; і став ангел Іоуа на дорозі, щоб спинити його; а він їхав на ослиці своїй і двох молодиків його з ним. 23І побачила ослиця ангела Іоуа, що стояв на дорозі, і голий міч його в руці його. І звернула ослиця з дороги та й пійшла полем. І вдарив Білеам ослицю, щоб вернути її на дорогу. 24Но ангел Іоуа став у сутках між виноградниками: стіна з одного боку і стіна з другого боку. 25І як побачила ослиця ангела Іоуа, примчала вона до стіни і притиснула ногу Білеамові до стіни; і ще раз ударив її. 26І пройшов дальш ангел Іоуа, та й став в узькому місці, де не було дороги звернути, ні праворуч, ні ліворуч. 27І побачила ослиця ангела Іоуа, та й лягла під Білеамом; і запалав Білеам гнівом, і вдарив він ослицю палицею. 28І відчинив Іоуо щелепи в ослиці, і каже вона до Білеама: Що я тобі зробила, що бив еси мене оце три рази? 29І сказав Білеам до ослиці: Бо ти робила сьміх з мене; коли б у мене та був міч у руці, то вбив би я тебе тепер. 30І каже ослиця до Білеама: Чи я ж не ослиця твоя, що на її ти їздиш з того часу, як почав жити на сьвітї та й до сього дня? Хиба ж ізвикла я чинити з тобою таке? А він каже: Ні! 31Тоді розкрив Іоуо очі Білеамові, і побачив він ангела Іоуа, що стоїть на дорозі, і голий міч у руці в його. І вклонивсь він; і склонив він лице своє до

землі; 32І промовив до його ангел Іоуа: Защо оце вдарив еси ослицю твою три рази? Се сам я вийшов перебивати тобі; бо погибельна стежка твоя передо мною. 33І бачила мене ослиця та й звертала оце передо мною три рази. Коли б не звертала вона передо мною, так нині вбив би я тебе; а zostавив би її живою. 34І каже Білеам до ангела Іоуа: Согрішив я; бо не знав, що ти стояв проти мене на стежці. Оце ж коли негаразд воно в очу в тебе, так вернусь. 35І каже ангел Іоуа до Білеама: Ійди з людьми, но тільки мусиш те промовляти, що скажу тобі. І пійшов Білеам із князями Балаковими. 36І почув Балак, що прибув Білеам, і вийшов він на зустріч йому в Ір-Моаб, на побережю Арнона, що на самому краю займища. 37І каже Балак до Білеама: Хиба ж не посилав я нарочно до тебе кликати тебе? Чом не прибував еси до мене? Чи то ж я справді не спромігся б ушанувати тебе? 38І каже Білеам до Балака: Се прибув я до тебе, та хиба моя воля промовляти що небудь? Слово, що кладе Бог в уста мені, те промовляти му. 39І рушили Білеам з Балаком, і прибули вони в Кірият-Ензот. 40І приніс Балак жертву з буйної й дрібної скотини, та й послав Білеамові та князям, що були з ним. 41І сталось воно вранці, що взяв Балак Білеама та й привів його на верхи Бааля, щоб він побачив із відти народ, що стояв зпереду.

23І каже Білеам до Балака: Постав мені ту сім жертівників, і наготов мені семеро бичків і семеро баранів. 2І вчинив Балак те, що сказав Білеам. І жертвували Балак і Білеам бичка й барана на кожному жертівнику. 3І каже Білеам до Балака: Стань коло всепалення твого, а я пійду: може стріне Іоуо мене, і що покаже він мені, те перекажу тобі. І пійшов на безлісний верх гори. 4І стрів Бог Білеама, і він каже до його: Сім жертівників поставив я, і приніс бичка й барана на кожному жертівнику. 5І вложив Іоуо слово в уста Білеамові і промовив: Вернись до Балака і говори так: 6І вернувся він до його; і се стояв він коло всепалення свого, сам він і всі князі Моаба. 7І почав він річ свою

і промовив: Закликав мене з Арану Балак у гостину, з гір восточніх царь Моабський у свою країну: Прийди, будеш ту Якова клясти-проклинати; прийди, будеш в Ізраїля долю відіймати. 8Як я, царю, того зважусь клясти-проклинати, кого Бог сподобив ласки, Іоуо благодати? 9Я на його з гір високих пильно позираю, із верхів очима всюди його проводжаю. Се той люд, що від народів окрім пробуває, між народами нікого рідного не має. 10Хто Якова та злічив би пісок під ногами? Миряди Ізраїля хто порахував би? Коли б мені так праведно, як і їм вмирати, я не знаю, чоґо в світі кращого й бажати. 11І каже Балак Білеамові: Що ти вчинив із мною? Проклясти вороги мої взяв я тебе, і се ти навіть благословляєш їх! 12І відповів той, кажучи: Хиба того, що вложив Іоуо в уста мені, не годиться мені виявити? 13І каже йому Балак: Ходімо зо мною на інше місце, звідкіля мож побачити їх; та тільки тих, що поперед, бачити меш їх, а всіх не побачиш. І проклени мені їх ізвідтам. 14І вивів його на поле сторожі, на верховину Пісґи-гори, і поставив там сім жертівників, і приніс бичка й барана на кожному жертівнику. 15І каже він Балакові: Стань ту коло всепалення твого, а я піду там на зустріч. 16І зустрів Іоуо Білеама, і вложив слово йому в уста, і рече: Вернись до Балака і так промовляти меш. 17І прийшов він до його; і се стоїть він коло всепалення, і князі Моабські з ним. 18І каже йому Балак: Що промовив Іоуо? 19І почав він приповідь свою і промовив: Встань, Балаче, та послухай, зрозумій, Зипорів сину! 20Бог, не чоловік той льживий, щоб туманити людину. Сказав би він, та й не вдіяв? Ні, по віки так не буде! Він сказав, та й не справдив би? Се ж не ми, химерні люде. 21Звелів він благословити, я благословив, не сумнівся, щоб Яков по Божій волі нічим в сьвітї не журился. 22Іоуо, Бог його, по віки з ним пробуває, голубить, і труба його царська голосно рокоче, трубить. 23Вивів люд свій із Египту, визволив з ярма, з неволі, мов той ріг у однорога, сила його в дикім полі. 24На Якова в нас не буде, ворожби чи то проклону: про Ізраїля всі люде скажуть: Бог його

воздвигнув. 25Мов левиця устає він, і мов лев стрибає в гору; ляже, як пожер здобичу та напивсь крові з улову. 26І каже Балак Білеамові: Лучче вже й не проклинай їх, і не благословляй. 27І відповів Білеам, і каже Балакові: Хиба не казав я тобі, що все, що промовив Іоуо, мушу сповнити. 28І каже Балак Білеамові: Ось ходімо, візьму тебе в друге місце. Може, Богу буде вгодно, щоб ти прокляв їх ізвідтам. 29І взяв Балак Білеама на верх Пеора, що стремить на рівнині пустині. І каже Білеам Балакові: 30Вистав мені ту сім жертівників, і приготов мені ту семеро бичків і семеро баранів. 31І вчинив Балак, що сказав йому Білеам, і жертвував він бичка й барана на кожному жертівнику.

24І побачив Білеам, що добре в очу в Іоуа благословити Ізраїля, і не пійшов, як перші рази, на ворожбу, а став лицем до степу. 2І зняв Білеам очі, та й побачив Ізраїля, що таборивсь по поколіннях своїх, і зійшов на його дух Божий. 3І почав він приповідь свою і промовив: Білеам, син Беорія, до вас промовляє, той, кому, відкрились очі, рече і звіщає. 4Той рече, хто чув од Бога сі слова пророчі; всемогущого він бачив, і чув серед ночі. 5Ой Якове! що за гарні намети у тебе! Ізраїлю! Що за шатра в тебе таборіві! 6Мов долини розпростерлись пишно та роскошно, мов дуброви над рікою, що Іоуо садив їх; мов кедри понад водою високо знялися, розростаючись по всяк час надять, ваблять око. 7Лити меш ти воду з відер, щоб твоє насінне виростало й процвітало на впокійних водах. Царь його ще переважить і царя Аґага; царство його візьме гору над всіма царствами. 8Вивів Бог його з Египту, силу однорожу; ворогів всіх пожере він, побе всі народи; поборовши їх потрощить кості в дикім полі; стрілами він повбиває усіх їх запеклих. 9Ліг як лев він опочити, хто його розбудить? Благо, хто тобі радіє та благословляє; проклять, хто тебе не любить, клене, проклинає! 10І запалав гнівом Балак на Білеама, і сплесне він руками, і каже Балак Білеамові: Проклясти вороги мої покликав я тебе, і се навіть

ЧИСЛА

благословенням благословив еси їх оце вже три рази. 11 Утікай же до своєї домівки! Хотів я шаную вшанувати тебе; та се вдержав тебе Іоуо од пошановання. 12 І каже Білеам Балакові: Хиба ж я й послам твоїм, що послав їх еси до мене, не казав: 13 Коли б давав мені Балак будинок свій повен срібла та золота, не переступив би я слова Іоуа, вчинити що доброго, чи лихого по своїй волі. Що промовить Іоуо, те й мушу мовляти. 14 Тепер ж оце йду до мого люду. Ходімо, так виявлю тобі, що робити менавпослі народ той з твоїм народом. 15 І почавши приповідь свою промовив він: Білеам се Беоренко рече-промовляє, той кому відкрито очі, рече і звіщає. 16 Той, хто чув од Бога слово в ночі, в сновидінні, очі ж мав тоді закриті, а все ж таки бачив. 17 Бачу його перед віччу, тільки не сьогодні, бачу його, та не зблизка, чую в мому дусі: сходить зоря із Якова, здійсмається берло з Ізраїля, та й поламле Моабіям роги. Сетовим синам потужно черепи потрощить, і виски їм неощадно всім порозбиває. 18 Буде Едом із Сеїром у гіркій неволі, а Ізраїль добру славу ділами здобуде. 19 Із Якова вийде той, хто царів з їх престолів покидає, і пустками городи поробить. 20 Побачивши ж Амаліка, почав ще одну приповідь: Первим Амалік зробився між всіма царствами, та до впадку похилився, і буде остатнім. 21 А як побачив Кеніїв, сказав приповідь: Сів ти, Кенію, на скелі нерухомій твердо; 22 Та Ассур тебе в тяжкую одведе неволю. 23 Тоді сказав ще приповідь: Горе, горе, хто на сьвітї буде пробувати, як Господь такий допустить допуст на потужних! 24 Припливуть з Китиму судна аж у тую землю, та й Ассурове звоують, підневолять царство. 25 І встав Білеам та й пійшов і став жити в домівці своїй; Балак теж пійшов своєю дорогою.

25 І жив Ізраїль у Ситтимі, і став блудувати люд із дочками Моабовими; 2 І стали вони кликати люд на жертви богам своїм. 3 І їв люд і припадав ниць перед богами їх, і прихилився Ізраїль до Бааль-Пеора. І запалав Іоуо гнівом на

Ізраїля. 4 І рече Іоуо до Мойсея: Возьми всі голови людські та й повісь їх Іоуові проти соньця, щоб одвернувся жар гніва Іоуа від Ізраїля. 5 І рече Мойсей суддям Ізраїлевим: Нехай кожен із вас повбиває людей своїх, що прихилились до Бааль-Пеора. 6 І се прийшов один зміж синів Ізраїлевих, і привів до браттї своєї Мидіянїю, перед очима Мойсея й перед очима всієї громади Ізраїлевої, як вони тоді плакали коло входу в соборний намет. 7 І побачив Пінегас, син Елеазара, сина Арона съвященника, і встав зміж громади, та взяв списа в руку. 8 І пійшов він слїдом за чоловіком Ізраїльським у середину шатра, та й пробив їх обох, чоловіка Ізраїльського й молодицю крізь животи їх. 9 І зупинено помір між синами Ізраїля, а було мерців від помору двацять і чотири тисячі. 10 І рече Іоуо до Мойсея: 11 Пінегас, син Елеазара, сина Арона съвященника, одвернув ярость мою від синів Ізраїлевих, ревнуючи за мене проміж ними, щоб не я вигубив синів Ізраїлевих в ревності моїй. 12 Тим же то промов: Се я даю йому завіт мого примиря. 13 І буде він йому й насінню його після його завітом съвященства віковичного за те, що ревнував він за Бога свого, та й спокутував синів Ізраїлевих. 14 Імя ж чоловіка Ізраїльського погибшого, що проколено його з Мидіянїюкою, Зимрій Салусенко, князь батьківського дому Симеонїїв; 15 На імя ж проколена молодиця Козбія, дочка Зура, голови одного батьківського дому в Мидіянїїв. 16 І рече Іоуо Мойсейові: 17 Ворогуйте з Мидіянїями та й побивайте їх: бо по ворожи поступили вони з вами підступом своїм, затуманюючи вас Пеором і Козбією, дочкою князя Мидіянського, що вбито її під час мору задля Пеора.

26 І сталось послї мору, що рече Іоуо Мойсейові та Елеазарові, синові Арона съвященника: 23 Лічи мені всю громаду синів Ізраїлевих од двацяти років і старше, по їх батьківських домах, усіх здатних до війська в Ізраїлі. 3 І розмовляли із ними Мойсей та Елеазар съвященник на подїллю Моаба, над Йорданом, проти Ерихону, і казали вони: 43 Лічіть усіх од

ЧИСЛА

двадцяти років і старше, як заповідав Іоуа Мойсейові. І се синове Ізрайлеві, що вийшли з Єгипецької землі: 5Рубен, первенець Ізраїлів. Сини Рубенові: Ганох, від його родина Ганохіїв; Паллу, від його родина Паллуїв; 6Гезрон, від його родина Гезроніїв; Кармій, від його родина Карміїв. 7Се родини Рубеніїв. І було перелічених їх сорок і три тисячі сімсот і трийцять. 8А сини Палуєві: Еліаб. 9А сини Еліабові: Немуїль і Датан і Абирам; се ті покликані в громаду, що ворохобились проти Мойсея і Арона в роті Корага, як нарікали на Іоуа. 10Но роззявила земля пельку свою та й проглинула їх з Корагом, як погинула рота ся, що пожерло поломя їх: двісті і п'ятьдесят чоловіка; і стали вони знамям. 11Сини ж Корагові не погинули. 12Синове Симеонові по родинах їх: 13Немуїль, від його родина Немуйліїв; Ямин, від його родина Яминіїв; Яхин, від його родина Яхіїв; Зерах, від його родина Зерахіїв; Саул, від його родина Сауліїв. 14Се родини Симеоніїв: двадцять дві тисячі і двісті. 15Сини Гадові по родинах їх: Зефон, від його родина Зефоніїв; Гаггій, від його родина Гаггіїв; Шуній, від його родина Шуніїв. 16Осній, від його родина Осніїв; Ерій, від його родина Еріїв, 17Арод, від його родина Ародіїв; Аремій, від його родина Ареміїв. 18Се родини Гадів по перелічених їх: сорок тисяч і п'ятьсот. 19Сини Юдині: Гер та Онан; та померли Гер і Онан в Канаан землі. 20І були Юдині сини по родинах їх: Шела, від його родина Шеланіїв. 21Перез, від його родина Перезіїв; Зерах, від його родина Зерахіїв. І були сини Перезові: Гезрон, від його родина Гезроніїв; Гамуль, від його родина Гамуліїв. 22Се родини Юди, по перелічених їх: сімдесят шість тисяч і п'ятьсот. 23Синове Іссахарові по родинах їх: Тола, від його родина Толаїв; Пува, від його родина Пуваїв: 24Яшуб, від його родина Яшубіїв; Симрон, від його родина Симроніїв; 25Се родини Іссахарові, по перелічених їх: шістьдесят чотири тисячі і триста. 26Синове Зебулонові по родинах їх: Серед, від його родина Середіїв; Елон, від його родина Елоніїв; Яхлеїль, від його родина

Яхлеїлів. 27Се родини Зебулоніїв, по перелічених їх: шістьдесят тисяч і п'ятьсот. 28Синове Йосифові, по родинах їх: Манасій і Ефраїм. 29Синове Манасіїв: Макир, від його родина Макиріїв, а Макир появив Гілеада; Гілеад, від його родина Гілеадіїв. 30Се синове Гілеадові: Іезер, від його родина Іезріїв; Гелек, від його родина Гелекіїв. 31Асрийль, від його родина Асрийліїв, і Сихем, від його родина Сихеміїв; 32Шемида, від його родина Шемидіїв; Гефер, від його родина Геферіїв. 33У Зелофада ж Геференка не було синів; а імена дочок Зелофадових: Махля і Ноя, Хогля, Милка і Тирза. 34Се родини Манасіїв, а перелічених їх було: п'ятьдесят дві тисячі і сімсот. 35Се синове Ефраїмові по родинах їх: Шутеллах, від його родина Шутеляхіїв; Бекер, від його родина Бекеріїв; Тахана, від його родина Таханіїв. 36А се сини Шутеляхові: Еран, від його родина Ераніїв. 37Се родини синів Ефраїмових по перелічених їх: трийцять дві тисячі і п'ятьсот. Се сини Йосифові по родинах їх: 38Синове Беняминів по родинах їх: Бела, від його родина Белаїв; Ашбель, від його родина Ашбеліїв; Ахирам, від його родина Ахираміїв; 39Сефуфам, від його родина Сефуфаміїв; Гуфам, від його родина Гуфаміїв. 40А сини в Бели були Ард і Нааман. Від Арда родина Ардіїв; від Наамана родина Нааманіїв. 41Се синове Беняминів по родинах їх, а перелічених їх сорок п'ять тисяч і шістьсот. 42Се синове Данові по родинах їх: Шухам, від його родина Шухаміїв. Се родина Данова по родинах їх. 43Усіх родин Шухаміїв по перелічених їх: шістьдесят чотири тисячі і чотиреста. 44Синове Ассерів по родинах їх: Імна, від його родина Імніїв; Ітва, від його родина Ітвіїв; Берія, від його родина Беріїв. 45Від синів Берії: Гебер, від його родина Гебріїв; Малкіїль, від його родина Малкіїлів. 46А імя дочки Ассерової було Сераха. 47Се родини синів Ассерових по перелічених їх: п'ятьдесят три тисячі і чотиреста. 48Синове Нефталієві по родинах їх: Яхзеїль, від його родина Яхзеїлів; Гуній, від його родина Гуніїв; 49Езер, від його родина Езеріїв, Шіллем, від його

ЧИСЛА

родина Шіллеміїв. 50Се родини Нафталієві, і перелічених їх було сорок п'ять тисяч і чотириста. 51Се перелічені сини Ізраїлеві: шістьсот одна тисяча сімсот і трийцять. 52І рече Іоуо Мойсейові: 53Між тими поділена мусить бути земля в насліддє, по лічбі імен. 54У кого богацько душ, побільшиш насліддє його, а в кого мало душ, поменьшиш насліддє його; кожному, дивлючись по перелічених його, наділиш насліддє його. 55Тільки ж по жеребу буде розділена земля; по батьківських іменах насліддувати муть її. 56Як випаде жереб, буде уділене кожному насліддє його, чи велике чи мале воно. 57А се перелічені Левіти по родинах їх: Від Герзона родина Герзоніїв; від Кегата родина Кегатіїв; 58Від Мерарія родина Мераріїв. Се родини Левітів: родина Либніїв, родина Геброніїв, родина Махліїв, родина Мушліїв, родина Коргіїв. А Кегат появив Амрама. 59А жінка Амрамова була на імя Йокебеда, дочка Левієва, що зродила Левієві в Єгипті. І породила вона Амрамові Арона й Мойсея, та Миряму, сестру їх. 60Аронові ж родились Надаб і Абигуй, Елеазар та Ітамар. 61І померли Надаб і Абигуй, як приносили чужий вогонь перед Іоуом. 62І було їх перелічених двадцять і три тисячі, ввесь музкий пол від одномісячних і старше; не перелічив же їх між синами Ізраїлевими, бо не дано їм насліддя між синами Ізраїлевими. 63Се ті, що перелічили їх Мойсей та Елеазар при Йордані, проти Ерихону. 64Та між сими не було ні одного чоловіка з тих, що були перелічені від Мойсея та Арона сьвященника, як перелічували вони сини Ізраїля в Синайському степу. 65Про них бо сказав Іоуо Мойсейові: Смертю помруть вони в степу, і не зістанеться з їх ні чоловіка, окрім Калеба Єфуненка та Йозея Нуненка.

27І приступили дочки Зелофхада, сина Гефера, сина Гілеада, сина Макіри, сина Манассії, із родини Манассії, сина Йосифа, і се імена дочок його: Махля, Ноя та Хогля, та Милка та Тирза. 2І стали вони перед Мойсейом та Елеазаром сьвященником і перед князями й перед

усією громадою, коло входу в соборний намет, і промовили: 3Батько наш умер у степу, хоть і не було його між ротою, що зібралась проти Іоуа в роті Кораговій, та за свій гріх вмер він; синів же у його не було. 4Чому ж би мало пропасти імя панотця нашого з роду його за те, що нема сина в його? Дай нам власність між братами батька нашого! 5І приніс Мойсей справу їх перед Іоуа. 6І рече Іоуо Мойсейові: 7Праведно дочки Зелофхадові говорять; треба ж тобі наділити їм наслідню державу між братами батька їх і нехай перейде на них батьківщина їх. 8А синам Ізраїля казати меш: Коли вмер чоловік і нема в його сина, так мусите перевести насліддє його на дочку його. 9А коли нема в його дочки, так оддасьте насліддє його братові його. 10А коли нема в його братів, так оддасьте насліддє його батьковим братам його. 11А коли нема братів у батька його, так оддасьте насліддє родичові його, найближшому в родині його, і держати ме його він. І буде се синам Ізраїлевим правосудня установка, як заповідав Іоуо Мойсейові. 12І рече Іоуо Мойсейові: Ізйди на Абарім гору, і побачиш землю, що я наділив синам Ізраїлевим. 13І як побачиш, так прилучишся до народу твого, як прилучивсь Арон, твій брат; 14Бо збунтувались ви проти слова мого в Зин степу, в час сварки громадської, щоб явити сьвятость мою перед очима їх (се єсть при водах Мериви, у Кадесі, в Зин степу). 15І промовив Мойсей до Іоуа, кажучи: 16 Іоуе, Боже духів усякого тіла, постав над громадою чоловіка, 17Щоб виходив і ввівдив перед ними, і щоб виводив їх і вводив їх, щоб не була громада Іоуа, як отара, що нема в неї пастуха. 18І рече Іоуо Мойсейові: Возьми собі Йозея Нуненка; чоловіка, в котрого дух, і положи на його руку твою; і постав його перед Елеазаром сьвященником і перед усією громадою. 19І дай йому повеління перед очима їх. 20І уділи йому достойнства свого, щоб корилась йому вся громада синів Ізраїлевих. 21І нехай стане він перед Елеазаром сьвященником, а той питати ме за його про суд урім* Іоуом. По слову його вони виходити муть і по слову

ЧИСЛА

його ввійдуть муть, він сам і всі сини Ізраїлеві з ним, уся громада. 22І вчинив Мойсей, як заповідав йому Іоуо, і взяв Йозея і поставив його перед Елеазаром священником і перед усією громадою; і положив руки на його і передав йому повеління, як заповідав Іоуо через Мойсея.

28І промовив Іоуо до Мойсея: 2Повели синам Ізраїлевим і скажи їм: Приноси мої, хліб мій, на огняні жертви мої, на любі пахощі мої мусите приносити мені у призначений час. 3І скажи їм: Ось які огняні жертви маєте приносити Іоуові: двоє ягнят перволітних без скази, щодня, як повсячасне всепалення. 4Одно ягня принесеш уранці, а друге ягня принесеш між двома вечорами; 5А як хлібну жертву, одну десятину ефи муки пшеничної, перемішаної з четвертиною гіна олії забиваної. 6Повсячасне всепалення, що встановлено його на Синай горі про любі пахощі, огняна жертва Іоуові. 7А як жертву ливну четвертину гіна про одно ягня. У святині мусиш приносити Іоуові жертву ливну з кріпкого напитку. 8А ягня друге принесеш між двома вечорами; хлібну і ливну жертву як вранці принесеш до того, огняну жертву любих Іоуові пахощів. 9А в день субітний двоє ягнят без скази і дві десятини муки пшеничної, перемішаної з олією, та жертву ливну до того. 10Се всепалення в день субітний, що суботи, окрім всепалення повсячасного і його жертви ливної. 11А як настає ваш місяць, приносити мете на всепалення Іоуові: двоє бичків та одного барана, семеро ягнят перволітків без скази; 12А до кожного бичка три десятини муки пшеничної, перемішаної з олією як хлібну жертву; а до одного барана дві десятини муки пшеничної, перемішаної з олією, як жертву ливну; 13І до кожного ягнятї по десятині муки пшеничної, перемішаної з олією, як хлібну жертву. Се всепалення, любі пахощі, огняна жертва Іоуові. 14А їх жертви ливні: пів гіна до одного бичка, і третина гіна до одного барана, а четвертина гіна до ягнятї. Се всепалення новомісячне, по всі місяці року. 15І козла одного на жертву за гріх приносити муть Іоуові, окрім

всепалення повсячасного з возливанням його. 16А першого місяця, на чотирнадцятий день місяця паска Іоуові; 17А на п'ятнадцятий день того місяця свята; сім день опрісноки треба їсти, 18На перший день будуть святі збори у вас, і ніякого діла робочого не робити мете. 19А будете приносити жертву огню, всепалення Іоуові: двоє бичків, та одного барана, та семеро ягнят перволітків; без скази мусять у вас бути; 20А як жертву хлібну до них: муки пшеничної перемішаної з олією, три десятини ефи на одного бичка і дві десятини на барана; 21По десятині принесете на кожне з сімох ягнят. 22І козла одного про жертву за гріх на спокутування за вас. 23Окрім всепалення ранішного, повсячасної жертви огняної, приносити мете се. 24Се будете приносити через сім день; як хліб огняної жертви, пахощі любі Іоуові; окрім всепалення повсячасного будете приносити се вкупі з жертвою ливною. 25А на семий день будуть святі збори в вас: і жадної роботи не робити мете. 26І в день первеньців, як приносите нову хлібну жертву Іоуові, послі вашого свята одностижневого будуть святі збори в вас; жадної роботи не робіть. 27І принесете всепалення на любі пахощі Іоуові: двоє бичків, одного барана, семеро ягнят перволітків; 28І жертву хлібну до них: муки пшеничної перемішаної з олією три десятини ефи на одного бичка, дві десятини на одного барана, 29По десятині на кожне з сімох ягнят; 30Одного козла на спокутування за вас. 31Окрім всепалення повсячасного вкупі з хлібною і ливною жертвою будете приносити їх, без скази будуть вони в вас.

29І в місяці сему, на перший день місяця того, мусять святі збори в вас бути. Ніякого діла робочого не робіть; день гучних труб буде се в вас. 2І будете приносити всепалення на любі пахощі Іоуові: одного бичка, одного барана, семеро ягнят перволітків без скази, 3І хлібну жертву до них: муки пшеничної перемішаної з олією три десятини на бичка, дві десятини на барана, 4І одну десятину на кожне із сімох ягнят; 5Та одного козла на

ЧИСЛА

жертву за гріх, на спокутування за вас, 6Окрім всепалення місячного з хлібним даром його та окрім всепалення повсячасного з хлібним даром його, по установі, на любі пахощі, огняна жертва Іоуові. 7А на дев'ятий день, того сегого місяця будуть сьвяті збори в вас, і будете впокорювати душі ваші; ніякої роботи не робіть. 8А принесіть всепалення Іоуові, любі пахощі: одного бичка, одного барана, семеро ягнят перволітків; без скази мусять вони бути в вас. 9А як хлібний дар до них: муки пшеничної, перемішаної з олією три десятини ефи до бичка, дві десятини до барана одного, 10По десятині до кожного ягняти з сімох ягнят; 11Одного козла на жертву за гріх; окрім жертви на спокутування і повсячасного всепалення з хлібними і ливними дарами їх. 12І на п'ятнадцятий день сегого місяця мусять сьвяті збори в вас бути. Не будете робити ніякого діла робочого, а мусите сьвяткувати сьвято Іоуові сім день. 13І принесете першого дня всепалення, огняну жертву любих пахощів Іоуові: тринадцять бичків, двох баранів, ягнят перволітків чотирнайцятро; без скази мусять вони бути. 14А як хлібний дар до них: муки пшеничної, перемішаної з олією три десятини ефи до кожного бичка, дві десятини до кожного з двох баранів, 15По десятині до кожного із чотирнайцятро ягнят; 16І козла одного як жертву за гріх, окрім всепалення повсячасного з хлібним і ливним даром до його. 17І на другий день: дванайцятро бичків, двох баранів, чотирнайцятро ягнят перволітків без скази, 18З дарами хлібними і ливними до бичків, до баранів і до ягнят по лічбі їх, по установі; 19І козла одного про жертву за гріх, окрім всепалення повсячасного з хлібним і ливним даром до його. 20І на третій день: бичків одинайцятро, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнайцятро, 21З хлібним і ливним даром до бичків, до баранів і до ягнят по лічбі їх, по установі; 22Та козла одного на жертву за гріх, окрім всепалення з його даром хлібним і ливним. 23На четвертий день: бичків десять, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнайцятро, 24З їх

даром хлібним і ливним до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі; 25Та козла одного на жертву за гріх, окрім всепалення повсячасного з його даром хлібним і ливним. 26На п'ятий день: бичків дев'ятро, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнайцятро, 27З хлібними і ливними дарами їх до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі; 28І козла одного на жертву за гріх, окрім всепалення повсячасного з його даром хлібним і ливним. 29В шестий день: бичків восьмеро, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнайцятро, 30З їх дарами хлібними і ливними до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі; 31І козла одного на жертву за гріх, окрім всепалення повсячасного з хлібним і ливним даром до його. 32І на семий день: бичків семеро, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнайцятро, 33І хлібні і ливні дари до них, до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі; 34Та козла одного на жертву за гріх, з даром до його хлібним і ливним. 35На восьмий день сьвяті збори мусять бути в вас. Ніякого діла не будете робити. 36Будете ж приносити на всепалення, огняну жертву про пахощі любі Іоуові: бичка одного, барана одного, ягнят перволітків без скази семеро, 37З даром хлібним і ливним до них, до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі; 38Та козла одного на жертву за гріх, окрім повсячасного всепалення і дарів хлібних і ливних до його. 39Се будете приносити Іоуові у сьвята ваші окрім обітниць ваших і окрім добровільних приносів ваших на всепалення і на жертву ливну і мирну. 40І повелів Мойсей синам Ізрайлевим усе, як заповідав Іоуо Мойсейові.

30І промовив Мойсей до голов поколінь синів Ізрайлевих: 2От що заповідав Іоуо: Коли чоловік шлюбував Іоуові, чи поклявся клятьбою, взяти обовязок на душу свою, то не можна йому ломити слова свого, а мусить чинити після того, що вийшло з уст його. 3А коли жінка шлюбує обітницю Іоуові, і возьме обовязок в домі батька свого, дівуючи, 4І батько чує

ЧИСЛА

обітницю її, або обов'язок її, що взяла його на душу свою, та й промовчить проти неї, так буде важна обітниця її, і важний обов'язок її, який вона взяла на душу свою. 5Коли ж заборонить їй отець її того ж дня, як почув, то всі обітниці її і всі обов'язки її, які взяла на душу свою, не будуть важні; Іоуо простить їй, бо заборонив їй батько її. 6Як же вона замужна і зробить обітницю, чи то скаже що небудь не роздумавши, і зв'яже душу свою, 7А чоловік її почує, та й не озветься проти того в той день, як почує се, так її обітниці будуть важні, і обов'язки її, що взяла їх на душу свою, будуть важні. 8Коли ж чоловік її заборонить їй того ж дня, як почує се, то знівечив він обітницю її, що на їй, і нерозважне слово уст її, що ним зв'язала вона душу свою; і Іоуо простить їй. 9Як вдова вона або розвідка, то всяка обітниця, якою зв'язала вона душу свою, мусить бути важною для неї. 10Як же вона у господі чоловіка свого зробила обітницю, або клятьбою взяла обов'язок на душу свою, 11І як почув чоловік її, та й промовчав, не заборонив їй, так мусять бути важні всі обітниці її, і всякий обов'язок, що взяла його вона на душу свою, буде важний. 12Коли ж чоловік її знівечить їх того дня, як почув їх, то всі обітниці й обов'язки душі її, що вийшли з уст її, не важні; чоловік її знівечив їх, і Іоуо простить їй. 13Всяку обітницю і всякий обов'язок клятьби для впокорювання душі може чоловік її удобрити, і може знівечити. 14Коли ж мовчав чоловік її з дня на день, то він пристав на всі обітниці її або на всі з'обов'язання її, що на ній; він одобрив їх, бо мовчав у той день, як почув їх. 15Коли ж він знівечить їх після того, як, почувши їх, мовчав, так нести ме він гріх її. 16Се встанови, що повелів Іоуо Мойсейові про справи між чоловіком і жінкою, між батьком і дочкою за її дівування в батьковій господі.

31І промовив Іоуо до Мойсея кажучи: 2Помстись на Мидіяніях за синів Ізраїлевих; тоді прилучиш ся до предків твоїх. 3І промовив Мойсей до люду словами: Оружіть людей зміж вас на війну, щоб йти їм на Мидіянія, сповнити помсту

Іоуові на Мидіянієві. 4По тисячі чоловіка з одного покоління, від усіх поколінь Ізраїлевих вишлете і поставите до війська. 5І вибрали зміж тисячей Ізраїля по тисячі чоловіка з кожного покоління, дванадцять тисяч оружних на війну. 6І вислав їх Мойсей, по тисячі з кожного покоління, на війну, їх і Пінегаса Елеазаренка, сьвященника, на війну; а посуди сьвятині і труби для тривоги були в його руках. 7І почали вони бити Мидіяна, як заповідав Іоуо Мойсейові, та й повбивали ввесь музкий пол. 8І вбили вони опріч інших вбитих царів Мидіяна: Евія і опріч інших Рекема і Зура і Гура і Реба, п'ятьох царів Мидіянських; так само Білеама Бейоренка вбили мечем. 9І сини Ізраїля позаймали в полонь все жіноцтво Мидіянське і дівчату їх, і забрали здобичу, скотину їх і всі отари їх, і всі достатки їх; 10А всі міста їх, по займаньщинах їх, і всі оселі їх пустили на пожар. 11І взяли всю здобич і все награбоване, людей і скотину, 12Та й привели бранців і награвлене і здобич до Мойсея і до Елеазара сьвященника, і до громади синів Ізраїля у табір, на поділлі Моабське, що на Йордані, проти Ерихона. 13І вийшли Мойсей та Елеазар сьвященник і всі князі громадські назустріч їм перед табором. 14І розгнівився Мойсей на воеводів та на тисячників і на сотників, що з війни вернулись; 15І каже до них Мойсей: Про що ви zostавили живими все жіноцтво? 16Се ж вони були по раді Білеама принадою синам Ізраїлевим, щоб вони вчинили зраду проти Іоуа, задля Пейора, через що й був помір у громаді Іоуа. 17Оце ж повбивайте всіх дітей музкого полу, і все жіноцтво, що пізнало мужчину, злігшись, також повбивайте. 18Всіх же дітей жіночого полу, дівчат, що не пізнали ложа з чоловіком, позоставляйте живими для себе. 19А ви самі пробудете поза табором сім день, кожен, хто вбив чоловіка і кожен, хто приторкнувся до вбитого, всі ви очиститесь в третій день і в сьмий день, ви і полоняни ваші, 20Мусите ви очистити і всяку одіж і всяку посудину шкіряну, і всяку роботу з козиної шерсті і всяку посудину дерев'яну. 21І сказав Елеазар

ЧИСЛА

св'ященник до всіх людей військових, що ходили на війну: Се установка закону, що заповідав Іоуо Мойсейові: 22Тільки золото й срібло, мідь, залізо, цина й олово, 23Усе що держиться в огні, мусите проводити через огонь, щоб стало чистим; а все таки мусите його водою очищення од гріха очистити; а все, що не видержить в огні, проведете через воду. 24І повипираєте одіж свою в семей день, і станете чистими, а тоді ввійдете до табору. 25І промовив Іоуо до Мойсея словами: 26Перелічи здобичу, людей і скотину, ти і Елеазар св'ященник і голови родин всієї громади; 27Та й поділіть здобичу по половині між тими, що воювали, і всією громадою. 28І возьми данину для Іоуа від тих, що становились у військові лави: одну душу із п'ятьсот, з людей та з буйної скотини та з ослів та з дрібної скотини; 29Із їх половини возмеш се та й оддаси Елеазарові св'ященникові як жертву возношення Іоуові. 30А з половини, що дістанеться синам Ізрайлевим, возмеш одну душу із п'ятьдесять, із людей, та з буйної скотини, та з ослів, та з дрібної скотини, з усякої скотини; і віддаси Левітам, що доглядають храмини Іоуа. 31І вчинили Мойсей та Елеазар св'ященник так, як заповідав Іоуо Мойсейові. 32І була добич, оставшаяся від захопленого, що захопив люд військовий, така: дрібної скотини шістьсот і сімдесять і п'ять тисяч, 33А буйної скотини сімдесять і дві тисячі, 34А ослів шістьдесять і одна тисяча; 35Що ж до душ людських, то було дівчат, що не знали ложа мужнього, всіх, трийцять і дві тисячі душ. 36А друга половина, пай тих, що стояли у військових лавах, була по переліченню така: дрібної скотини триста трийцять сім тисяч і п'ятьсот. 37А данина для Іоуа з дрібної скотини була: шістьсот сімдесять і п'ять штук; 38А буйної скотини було трийцять і шість тисяч, з того данина для Іоуа була: сімдесять і дві штуки; 39А ослів було трийцять тисяч і п'ятьсот, а данина для Іоуа з них шістьдесять і одна штука; 40Душ же людських було шіснайцять тисяч, а з них данина для Іоуа трийцять і дві души. 41І віддав Мойсей Елеазарові, св'ященникові,

данину на жертву возношення Іоуові, як повелів Іоуо Мойсейові. 42А з половини, що випала синам Ізрайлевим, що відділив Мойсей від другої половини, що була для людей військових, 43Була ж половина, що випала для громади, така: триста трийцять сім тисяч і п'ятьсот штук малої скотини, 44Та буйної скотини: трийцять і шість тисяч, 45Та ослів: трийцять тисяч і п'ятьсот, 46Та й душ людських: шіснайцять тисяч душ. 47А з половини, що випала синам Ізрайлевим, взяв Мойсей одну душу із п'ятьдесять, із людей та із скотини, та й віддав Левітам, що доглядали храмини Іоуа; так як заповідав Іоуо Мойсейові. 48І приступили до Мойсея воєводи та тисячники та сотники, та й промовили до Мойсея: 49Слуги твої перелічили військових людей, що поручені нам, і не бракує з нас ні одного чоловіка: 50І оце ж приносимо ми приніс Іоуові, що хто знайшов із золотих річей: обручки, ланцюжки, перстені, сережки й намиста, щоб відправити за души наші покуту перед Іоуом. 51І взяли в них Мойсей та Елеазар св'ященник золото всілякої штучної роботи. 52І було всього золота, принесеного в жертву возношення Іоуові шістьдесять тисяч сімсот і п'ятьдесять секлів, від тисячників і від сотників. 53Люде ж військові грабили кожен для себе. 54І взяли Мойсей та Елеазар св'ященник золото у тисячників і сотників, і внесли його в соборний намет, як спомин від синів Ізраїля перед Іоуом.

32Було ж в синів Рубена і в синів Гада буйної скотини багато, велика тьма; і бачили вони, що Язер земля і Гілеад земля як раз годяться про скотину. 2І прийшли синове Гадові й синове Рубенові, та й промовили до Мойсея і Елеазара св'ященника й до князів громадських так: 3Атарот та Дибон та Язер та Нимра та Гесбон та Єлале та Себам та Небо та Бейон, 4Земля, що побив Іоуо перед громадою Ізрайлевою, се земля про скотину. 5І сказали вони: Коли знайшли ми ласку в очах твоїх, оддай сю землю слугам твоїм у державу, не переводь нас через Йордань. 6І каже Мойсей синам Гадовим та синам Рубеновим: Так братте

ЧИСЛА

ваше піде на війну, а ви ту зостанетесь? 7Чого ж одхиляєте ви серце синів Ізрайлевих, щоб перейти в он тую землю, що наділив їм Іоуо? 8Так зробили батьки ваші, як я посилав їх у Кадес-Барнеа, розгледіти землю: 9Вони добрались до долини Есколя і розглянули землю; а потім відхилили вони серце синів Ізраїля, щоб вони не йшли в землю, що наділив їм Іоуо. 10І запалав Іоуо гнівом того часу і поклявся словами: 11Люде ті, що вийшли з Єгипту, від двадцяти років і старше, не побачать землі, що про неї я клявся Авраамові, та Ізаакові та Яковові, бо не зовсім слухали вони мене. 12Окрім Калеба, сина Ефуна Кенізія та Йозея Нуненка; сі бо завсіди йшли слідом за Іоуом. 13І запалав Іоуо гнівом проти Ізраїля, і допустив, щоб він блукав по степу сорок років, аж поки не вимерло все кодро, що коїло ледарство перед очима Іоуа. 14І се постали ви намість батьків ваших, одрідде грішників, щоб іще побільшити лютість гніва Іоуа на Ізраїля. 15Коли ж ви одвернетесь від його, так держати ме сей нарід ще довше у степу, і погубите ви увесь нарід сей. 16І приступили вони до його та й промовляли: Побудуємо тут кошарі для стад наших і міста про дїтвору нашу; 17А самі чим швидче узброїмось та й рушимо поперед синів Ізрайлевих, аж приведемо їх на займища їх; а діти наші остануться в утверджених містах задля осадників країни сієї. 18Не вернемось до господи нашої, поки кожен із синів Ізрайлевих не дістане насліддя свого. 19Бо не хочемо ділити з ними насліддя по другім боці Йордані, тим що досталось нам наслідде наше по сім боці Йордані, на схід соньця. 20І каже їм Мойсей: Коли так зробите се діло, коли узброїтесь на війну перед Іоуом, 21І всі між вами, що узброєні, пйдуть перед Іоуом за Йордань, покіль він не прожене ворогів своїх перед собою, 22І впокорена буде земля Іоуові, а ви тоді вернетесь, то будете безвинні перед Іоуом і перед Ізраїлем; і буде земля ся власністю вашою перед Іоуом. 23А коли так не вчините, то согрішили ви проти Іоуа; і знайте, що гріх ваш знайде вас. 24Будуйте собі міста про малечу

вашу і кошарі про дрібну скотину вашу, та справдіте, що вийшло з уст ваших. 25І промовили сини Гадові і сини Рубенові до Мойсея так: Слуги твої вчинять, що добродій наш повелів нам. 26Малеча наша, жени наші, стада наші й уся наша скотина будуть там, у городах Гілеада; 27Твої ж слуги, усі на війну узброєні, пйдуть перед Іоуом на війну, як добродій мій промовив. 28І повелів про них Мойсей Елеазарові, съвященникові, та Йозейові Нуненкові, та головам батькових поколінь Ізраїля; 29І каже до них Мойсей: Коли всі узброєні сини Гадові і сини Рубенові перейдуть з вами перед Іоуом через Йордань, і впокорена буде земля ся перед вами, так оддасьте їм у державу Гілеад землю; 30Коли ж не узброєні перейдуть вони з вами, тоді нехай оселяться між вами в Канаан землі. 31І відповіли синове Гадові та синове Рубенові кажучи: Як казав Іоуо слугам твоїм, так зробимо. 32Перейдемо узброєні перед Іоуом у Канаан землю, а наша наслідня держава нехай по сім боці Йордані буде. 33І наділив їм Мойсей, синам Гадовим та синам Рубеновим та половині покоління Манассії, сина Йосифового, царство Сигона, царя Аморіїв, та царство Ога, царя Базанського, землю з городами її, у всіх границях її, міста по всій країні. 34І побудували сини Гадові: Дибон да Атарот та Ароер, 35Та Атарот-Шофан, та Язер, та Йогбега, 36Бет-Нимра і Бет-Гаран, утверджені міста і кошарі для дрібної скотини. 37А сини Рубенові побудували: Гезбон та Єлале та Кирятаїм, 38Та Небо та Бааль-Меон, перемінивши їх імена, та Сибму; і подавали нові прізвища містам, що побудували. 39Сини ж Макіра Манассеєнка двинули на Гілеад і заняли його; і прогнали Аморіїв, що жили там. 40І наділив Мойсей Макірові Манассеєнкові Гілеад; і він осівся там. 41Яір же Манассієнко пішов і заняв села їх та й назвав їх Яіровими селами. 42А Нобах двинув і заняв Кенат і займища його та й назвав його своїм імям Нобах.

33Се шляхи синів Ізрайлевих, що вийшли з Єгипецької землі з полками

ЧИСЛА

своїми, під приводом Мойсейовим та Ароновим. 2А Мойсей позаписував виходи їх по шляхах їх, як заповідав Іоуо. І се шляхи їх по виходах їх: 3Рушили вони з Раємзесу в першому місяці на п'ятнадцятий день першого місяця. На другий день після паски вийшли сини Ізраїля під сильною рукою, перед очима всіх Єгиптян. 4А Єгиптяне ховали первенців своїх, що побив Іоуо між ними; і звершив Іоуо суд над богами їх. 5І рушили сини Ізраїлеві від Раємзеса та й отаборились у Суккоті. 6І рушили вони із Суккоту та й отаборились у Етамі, що край степу. 7І рушили з Етаму та й повернули на Пі-Гахирот, що проти Бааль-Зефона, та й отаборились перед Микдолом. 8І рушили з Пі-Гахироту та й перебріли серединою моря в степ, та й йшли три дні ходи у степу Етам, та й отаборились коло Мари. 9І рушили від Мари та й прийшли в Елім; а в Елімі знайшли дванадцять криниць і сімдесят пальмових дерев; і отаборились там. 10І рушили з Еліма та й отаборились над Червоним морем. 11І рушили з над Червоного моря та й отаборились у Син степу. 12І рушили із Син степу та й отаборились у Дофці. 13І рушили з Дофки, та й отаборились в Алушу. 14І рушили з Алуша та й отаборились у Рефидимі; і не мали там люди води до пиття. 15І рушили з Рефидиму та й отаборились у Синай степу. 16І рушили із Синай степу та й отаборились коло Кіброт-Гаттаява. 17І рушили від Кіброт-Гаттаява та й отаборились у Газероті. 18І рушили з Газерота та й отаборились у Ритмі. 19І рушили з Ритми та й отаборились у Риммон-Перезі. 20І рушили з Риммон-Переза та й отаборились у Либні. 21І рушили з Либни та отаборились у Риссі. 22І рушили з Рисси та й отаборились у Кегелаті. 23І рушили з Кегелата та й отаборились під Шефер горою. 24І рушили від Шефер гори та й отаборились у Гараді. 25І рушили з Гаради та й отаборились у Макелоті. 26І рушили з Макелоти та й отаборились у Талаті. 27І рушили з Талати та й отаборились у Тараті. 28І рушили з Тарати та й отаборились у Митці. 29І рушили з Митки та й отаборились у Гашмоні. 30І

рушили з Гашмона та й отаборились у Мозероті. 31І рушили з Мозерота та й отаборились у Бене-Яакані. 32І рушили з Бене-Яакана та й отаборились у Гор-Гідгаді. 33І рушили з Гор-Гідгада та й отаборились у Йотбаті. 34І рушили з Йотбата та й отаборились у Аброні. 35І рушили з Аброна та й отаборились у Езйон-Гебер. 36І рушили з Езйон-Гебера та й отаборились у Зин степу, се Кадес. 37І рушили із Кадесу та й отаборились на Гор горі, на границі землі Едомської. 38І зійшов Арон съвщеник на Гор гору, по слову Іоуові, та й умер там у сороковому році після виходу синів Ізраїлевих із Єгипту, у п'ятому місяці, на перший день місяця. 39Аронового ж віку було сто двацять і три роки, як умер він на Гор горі. 40І почув царь Арадський, Кананій, що жив на полуденній частині в Канаан землі, перечув, що наступають синове Ізраїлеві. 41І рушили вони від Гор гори та й отаборились у Залмоні. 42І рушили із Залмони та й отаборились у Пупоні. 43І рушили із Пупона та й отаборились в Оботі. 44І рушили з Обота та й отаборились у Ійм Абаримі, на границі Моаба. 45І рушили з Ійма та й отаборились у Дибон-Гаді. 46І рушили з Дибон-Гаду та й отаборились в Алмон Диблатаїмі. 47І рушили з Алмон-Диблатаїма та й отаборились під Абарим горами на проти Небо. 48І рушили від Абарим гір та й отаборились на степах Моабських, на Йордані проти Ерихону. 49І отаборились на Йордані, від Бет-Єзімотя до Абель-Ситтима на рівнинах Моаба. 50І промовив Іоуо на рівнинах Моабських, над Йорданом проти Ерихону кажучи: 51Промов до синів Ізраїля і скажи їм: 52Як перейдете через Йордань в Канаан землю, так проганяйте всіх осадників тієї землі перед собою і руйнуйте всі тесані ідоли їх; і всі вилівані балвани поруйнуйте, і всі жертівники високі спустоште, 53І запануєте над землею сією та й осядетесь там, бо вам оддав я землю сю як власність. 54І розділите землю по жеребу між родинами вашими; у кого душ більше, тому побільшите наслідде, а в кого буде менше, тому поменшіте наслідде. Де кому випаде жереб, те буде наслідде

ЧИСЛА

його. 55 Коли ж не повиганяєте осадників сієї землі перед собою, так останок їх буде колючками в очах у вас і терниною під боками в вас, і тіснити муть вас на землі, де живете ви. 56 І станеться, що зроблю з вами те, що я задумав з ними зробити.

34 І промовив Іоуо до Мойсея кажучи: 2 Повели синам Ізраїля і скажи їм: Як прийдете в Канаан землю, то се земля, що випала вам у наслідде: Канаан земля, у гряницях своїх. 3 І полудення країна буде вам від Зин степу, здовж Едома, а полудення гряниця буде вам від краю Соляного моря на схід соньця. 4 І повернеться ваша гряниця на полудне від узгір'я Акробимського і перейде в Зин, а потягнеться на полудне до Кадес-Барне, дійде до Газар Адару і перейде до Азмону; 5 І повернеться гряниця ваша від Азмона до бурчака Египецького, і будуть кінці її проти моря. 6 А західньою гряницею буде вам Велике море і побереже; се буде вам гряницею західньою. 7 А се буде вам гряницею на північ: 8 Від Великого моря проведете її до Гор гори; від Гор гори проведете її як раз до Гамата, і буде гряничній виступ до Зедаду; 9 І вийде гряниця до Сифрону, і виступ її буде коло Газар Енану. Се буде вам північна гряниця. 10 І визначите собі всхідню гряницю від Газар Енану до Шефаму. 11 І спуститься гряниця від Шефаму до Риблі на схід соньця від Аїну; і спуститься далше гряниця та й торкнеться о беріг Кінерет озера од сходу; 12 І спуститься гряниця до Йордану, і буде виступ її при морю Соляному. Така буде земля ваша у гряницях її з усіх боків. 13 І повелів Мойсей синам Ізраїлевим, кажучи: Се земля, що по жеребу достанеться вам в наслідде, що заповідав Іоуо дати її десятьом поколінням і половині покоління. 14 Бо вже дістали наслідде своє: покоління синів Рубенових, по батьківських домах їх, і покоління синів Гадових, по батьківських домах їх, і половина покоління Манассеєвого. 15 Два покоління і половина покоління дістали наслідде своє на сім боці Йордані, проти Ерихону, на схід

соньця. 16 І промовив Іоуо до Мойсея, кажучи: 17 Се ймена людей, що ділити муть між вами землю насліддя: Елеазар сьвященник та Йозей Нуненко. 18 І по одному князеві возьміть із кожного покоління, щоб ділити землю насліддя. 19 А се ймена мужів: за покоління Юдине: Калєб Єфуненко; 20 А за покоління синів Симеонових: Самуїл Аммігуденко; 21 А за покоління Беняминове: Єлїдад Кізлоненко; 22 А за покоління синів Данових князь: Букїй Йоглієнко; 23 Від синів Йосифових: за покоління синів Манассеєвих князь: Ганніїль Єфоденко; 24 А за покоління синів Ефраїмових князь: Кемуїль Шифтаненко; 25 А за покоління синів Зебулонових князь: Єлизафан Парнакієнко; 26 А за покоління синів Іссахарових князь: Палтіїль Ассаненко; 27 А за покоління синів Асерових князь: Ахигуд Шеломієнко; 28 А за покоління синів Нефталієвих князь: Педагель Аммігуденко. 29 Се ті, що їм Іоуо заповідав розділити наслідде між синів Ізраїлевих в Канаан землі.

35 І промовив Іоуо до Мойсея в рівнинах Моаба на Йордані проти Ерихону, кажучи: 2 Повели синам Ізраїлевим, щоб із наслідньої держави своєї дали міста Левітам, на оселю їм; і пасовиска кругом міст мусите ви дати Левітам. 3 І будуть міста їм, щоб жити там, а пасовиска будуть про скотину їх і про майно їх, і про всю животину їх. 4 А пасовиска кругом міст, що дасьте їх Левітам, будуть простиратись від валів міста дві тисячі локот на всі сторони. 5 І відміряєте за містом на схід соньця дві тисячі локот, і на полудне дві тисячі локот, і на захід соньця дві тисячі локот, і на північ дві тисячі локот, а місто по середині. Такими нехай будуть пасовиска кругом міст їх. 6 А міста, що оддасьте Левітам, такі: шість міст охоронних, що їх дасьте їм, щоб можна було втікати туди, коли хто заподіяв яке убийство; 7 А крім тих дасьте їм ще сорок і два міста. Усіх міст, що оддасьте Левітам, сорок і вісім міст з пасовисками їх. 8 Що ж до міст, котрих віддасьте Левітам із держави синів Ізраїлевих, то, в котрого покоління багато буде, багато й візьмете, а

ЧИСЛА

в котрого мало буде, мало й возьмете; кожне покоління по тому, яке наслідде його, давати ме міста свої Левітам. 9І рече Іоуо до Мойсея: 10Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: 11Як перейдете через Йордань у Канаан землю, так по-вибирайте собі міста: охоронними містами будуть вони вам, щоб можна було втіти туди убийцеві, що ненароком убив людину. 12І будуть у вас міста сії прибіжищем від местника, щоб не погіб убийця перше, нім стане на суд перед громадою. 13Із тих міст, що дасьте, буде в вас шість міст охоронних. 14Три міста будуть по сім боці Йордані, і три міста в Канаан землі; міста охоронні будуть вони. 15Про синів Ізрайлевих і про приходня, і про такого, що пробуває між вами, будуть шість міст сих прибіжищем, щоб можна втікти туди кожному, хто ненароком забив людину. 16Коли ж зелізним знаряддєм вдарив його, так що той помер, то він душогубець; умерти мусить душогубець. 17Або коли вдарив його каменюкою, котрою орудував, а від якої погібнути можна, так що той помер, то він душогубець, і мусить душогубець вмерти. 18Або коли оруддєм деревяним, котрим він орудував, таким що можна кого вбити, ударив його, так що той помер, то він душогубець, і мусить душогубець вмерти. 19Кровоместник сам нехай вбе душогубця; як тільки подістане його, убити мусить його. 20І коли з ненависті штовхне його, чи кине на його знарошна, так що той помре, 21Або ворогуючи вдарить його рукою, так що той помре, то мусить вмерти забияка; душогубець він; кровоместник убе душогубця, як тільки подістане його. 22А коли з ненарошна, не ворогуючи, штовхне його, або кине на його знаряддєм яким невмисне, 23Або необачки пустить на його якого каменя, від котрого можна вмерти, і коли той помре, він же не ворогував і не мислив йому зла, 24Так нехай таким судом розсудить громада між тим, що вдарив, і між кровоместником; 25І вирятує громада виновника убийства з рук кровоместника, і верне громада його до міста охоронного, куди він втік; і зістанеться він там аж до смерти великого сьвященника, що

помазано його олією святою. 26Коли ж виновник убийства та вийде за гряницю охоронного свого міста, 27І кровоместник запопаде його за границею охоронного міста його, і кровоместник вбе убийцю, то не буде на йому вини за кров. 28Бо в охоронному місті свому він мусів пробувати до смерти великого сьвященника; а по смерти великого сьвященника може убийця вернутись в землю батьківщини своєї. 29І буде се вам установою правосуддя в роди ваші по всіх оселях ваших. 30Кожного, хто вбив людину: після переслуху сьвідків треба вбити душогубця; тільки один сьвідок не може доказати, щоб вбити його. 31І не приймете викупу за душу душогубця, що повинен вмерти, тільки він мусить вмерти. 32І не приймете викупу за такого, що втік до охоронного міста, щоб можна було йому вернутись та й жити в землі перед смертю сьвященника. 33І не опоганюйте землі, що живе на їй, кров бо опоганює землю; нічим не можна спокутувати землю за кров на їй пролиту, як тільки кровю того, хто пролив її. 34Тим же то не опоганюйте землі, що на їй самі живе, та що серед неї сам я живу: я бо, Іоуо, живу посеред синів Ізрайлевих.

36І приступили батьки голови з покоління синів Гілеада, сина Макіри, сина Манассії, з роду синів Йосифових; і промовили вони перед Мойсейом і перед князями батьківськими синів Ізрайлевих, 2І казали вони: Іоуо заповідав добродієві мому пороздавати землю синам Ізраїля в наслідде по жеребу; і заповідано від Іоуа добродієві мому, передати наслідде Зелофхада, брата нашого, дочкам його. 3Коли ж пйдуть вони заміж за кого небудь із синів других поколінь Ізраїля, так наслідде їх відніметься від насліддя батьківського нашого і прилучиться до насліддя того покоління, що до його вони пристануть; сим робом відніметься воно від насліддя нашого паю. 4Та й як настане ювілейний рік у синів Ізрайлевих, то знов прилучиться наслідде їх до насліддя того покоління, до котрого вони пристали; сим робом відніметься наслідде їх від насліддя

ЧИСЛА

покоління батьків наших. 5І дав Мойсей повеління синам Ізраїлевим, по слову Іоуві, таке: Правду каже покоління синів Йосифових. 6Се слово, що заповідав Іоуо про дочок Зелофхадових словами: Нехай виходять вони за того, хто їм до вподоби; но мусять вони вийти за одного з роду покоління батька свого, 7Щоб не переходило насліддя синів Ізраїля від покоління до покоління; бо кожен із синів Ізраїля держатись мусить при наслідді свого батьківського покоління. 8І всяка дочка, в котрій єсть насліддя з покоління синів Ізраїля, мусить бути жінкою кому небудь із роду свого батьківського покоління; щоб кожен зміж

синів Ізраїля держав батьківське насліддя своє, 9Та щоб не переходило насліддя від одного покоління до другого. Бо кожне покоління синів Ізраїлевих мусить держатись свого насліддя. 10Як заповідав Іоуо Мойсейові, так і вчинили дочки Зелофхадові. 11І стали жінками синам дядків своїх Махля, Тирза, Хогля, Милка і Ноя, дочки Зелофхадові. 12Повіддавались вони за чоловіків з родин синів Манассеї, сина Йосифового. І так сталося насліддя їх при поколінні батьківського роду їх. 13Се заповіді і присуди, що заповідав Іоуо, через Мойсея синам Ізраїля на Моабових рівнинах над Йорданом, проти Ерихону.